

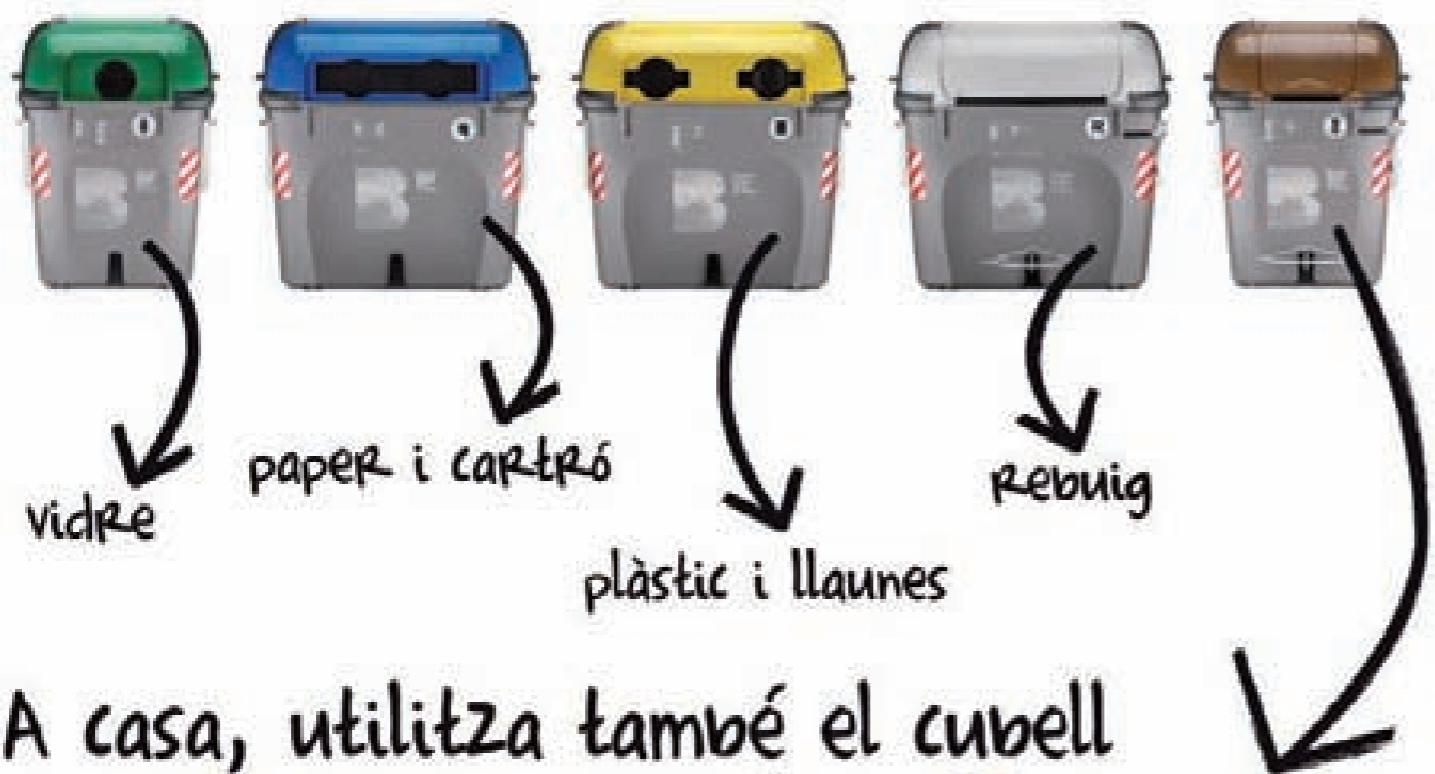
DIA DE LA TERRA

REVISTA N^{úm.} 25 · SETEMBRE 2010 · INFORMACIONS I INTENCIONS SINÈRGIQUES PER A LA SALUT PLANETÀRIA

ECOLOGIA · COMPOSTATGE I SOLIDARITAT I SALUT · ENERGIES RENOVABLES
CREIXEMENT PERSONAL · TERÀPIES NO CONVENCIONALS · EDUCACIO AMBIENTAL
· CONSUM SOLIDARI · PRODUCTES ECOLOGICS · ARTESANIA · INTEGRACIO

A Barcelona, ja tens un contenidor per a cada cosa

A casa, utilitza també el cubell marró per separar la matèria orgànica.

Vine a buscar el teu kit de recollida al **punt verd** més proper.

Inclou: un cubell domèstic, un paquet de bosses compostables, un receptari i un imant de frigorífic.

CATALUNYA DESPRÉS DEL 10/7/10

El propassat 10 de juliol un milió ben llarg de persones va sortir al carrer responent a la crida de **Som una nació!** Nosaltres decidim, liderada per Òmnium Cultural amb el suport actiu de centenars d'entitats cíviques del nostre país (entre les quals també hi havia l'associació Dia de la Terra). Era la resposta del poble a les retallades de l'Estatut de Catalunya realitzades primer per les Corts espanyoles i després pel Tribunal Constitucional de l'Estat espanyol. La promesa que havia fet el president del Govern espanyol ("Acceptaré el 'Estatut' que el Parlament de Catalunya apruebe") feia aigües. Fins i tot l'actual president de la Generalitat i del Parlament, acompanyats pels seus predecessors, van haver d'abandonar la manifestació davant les esbrocades que varen rebre.

Però la gran demostració de civisme realitzada per la ciutadania de Catalunya va anar molt més enllà, ja que va ser una demostració del descontentament vers les polítiques practicades pels partits parlamentaris de dretes i d'esquerres al llarg dels darrers 40 anys. Va ser una demostració de la voluntat del poble de caminar vers noves fites, especialment la de la independència.

Catalunya, que al llarg de la seva història va ser un país independent, va perdre la seva llibertat en el moment de la creació dels estats nació centralitzats que han anat conformant Europa, tot expansionant-se i annexant per la força les nacions històriques que existien (Alsàcia, Bretanya, Catalunya, Escòcia, Occitània, Provença, etc.). Però aquest fenomen expansionista comença a convertir-se en el seu contrari, atès que els grans estats nació van manifestant la seva incapacitat per a resoldre els problemes econòmics, ecològics i socials del segle XXI, que ells mateixos han

ajudat a crear. Així hem vist com alguns estats nació europeus es dividien de forma amical o ho feien tot batallant per recuperar la seva llibertat.

Potser el repte polític d'aquest segle podria molt ben ser el repte de com construir i mantenir un estat sense haver d'imitar les formes conegudes que ha adoptat l'estat nació al llarg dels segles XIX i XX. Els estats nació, en la seva forma clàssica, tenien la seva base en la moneda i en el mercat, en l'escola unificada i en el servei militar obligatori. I tenien en l'exèrcit la seva forma de defensar-los. Així es va construir l'Europa dels estats nació del segle XX. Però, havent arribat a la fi de la primera dècada del segle XXI, Europa té una sola moneda i va essent un sol mercat. A molts països ja no hi ha servei militar obligatori i el sistema d'ensenyament pateix una considerable crisi des de fa força temps. I hem de fer front a in comptables problemes ecològics, econòmics i socials. Segurament ha arribat l'hora de repensar les estructures polítiques que hem heretat del segle XX.

Per contribuir en aquest debat, apleguem en aquest número de *Dia de la Terra* diverses contribucions que van des de la Carta de la Terra (un veritable manifest per a la política del segle XXI) fins a reflexions fetes per diverses persones de la junta de la nostra associació. Aquesta és la contribució del Dia de la Terra al debat. Es tracta, com va dir el poeta castellà, de "se hace camino al andar". Que la mare Terra ens inspire i ens doni força per a anar fent el camí!

Josep Puig i Boix, secretari de l'associació Dia de la Terra

Per continuar avançant hem de reconèixer que, enmig d'una magnífica diversitat de cultures i formes de vida, som una sola família humana i una sola comunitat de la Terra amb un destí comú.

Responsabilitat universal

Per portar a terme aquestes aspiracions, hem de prendre la decisió de viure amb un sentit de la responsabilitat universal i d'identificar-nos amb la comunitat terrestre global, així com amb les comunitats locals. Som alhora ciutadans de diferents nacions i d'un sol món en el qual els àmbits local i global estan estretament vinculats. Tots compartim la responsabilitat pel benestar present i futur de la família humana i del món vivent en tota la seva amplitud. L'esperit de solidaritat humana i d'afinitat amb tota vida s'enforteix quan vivim amb reverència el misteri del ser, amb gratitud el do de la vida i amb humilitat el lloc que ocupa l'ésser humà a la natura.

Necessitem urgentment una visió compartida dels valors bàsics que donin un fonament ètic a la comunitat mundial emergent. Per tant, junts i amb esperança, afirmem els principis interdependents següents, per a un sistema de vida sostenible, com a fonament comú amb el qual s'haurà de guiar i valorar la conducta de les persones, les organitzacions, les empreses, els governs i les institucions transnacionals.

PRINCIPIS

I. RESPECTE I CURA DE LA COMUNITAT DE VIDA

1. Respectar la Terra i la vida en tota la seva diversitat.

a) Reconèixer que tots els éssers són interdependents i que tota forma de vida té valor, independentment de la seva utilitat per als éssers humans.

espècies. S'estan destruint les comunitats. Els beneficis del desenvolupament no es comparteixen equitativament i la distància entre rics i pobres creix constantment. La injustícia, la pobresa, la ignorància i els conflictes violents s'estenen arreu del món i són causa de grans patiments. Un augment de la població humana sense precedents ha sobrecarregat els sistemes ecològics i socials. Els fonaments de la seguretat global estan amenaçats. Aquestes tendències són perilloses, però no inevitables.

Els reptes futurs

L'elecció és nostra: o crear un partenariat per tenir cura de la Terra i els uns dels altres o arriscar-nos a destruir-nos a nosaltres mateixos i la diversitat de vida. Els nostres valors, institucions i estils de vida necessiten canvis fonamentals. Hem d'adonar-nos que, una vegada satisfetes les necessitats bàsiques, el desenvolupament humà significa primordialment ser més; no tenir més. Disposem del coneixement i la tecnologia per a proveir tothom i per a reduir els impactes sobre el medi ambient. L'emergència d'una societat civil global està creant noves oportunitats per a construir un món democràtic i humà. Els nostres reptes ambientals, econòmics, polítics, socials i espirituals estan interrelacionats i junts podem forjar solucions inclusives.

b) Afirmar la fe en la dignitat inherent a tot ésser humà i en el potencial intel·lectual, artístic, ètic i espiritual de la humanitat.

2. Tenir cura de la comunitat de vida amb enteniment, compassió i amor.

a) Acceptar que el dret a posseir, administrar i utilitzar els recursos naturals implica el deure de prevenir els danys ambientals i protegir els drets de les persones.

b) Afirmar que més llibertat, coneixement i poder implica més responsabilitat de promoure el bé comú.

3. Construir societats democràtiques que siguin justes, participatives, sostenibles i pacífiques.

a) Assegurar que les comunitats garanteixin en tots els àmbits els drets humans i les llibertats fonamentals i que ofereixin a tothom l'oportunitat de desenvolupar tot el seu potencial.

b) Promoure la justícia social i econòmica, i possibilitar que tothom atenyi una forma de vida segura i digna que sigui responsable ecològicament.

4. Preservar els fruits i la bellesa de la Terra per a les generacions presents i futures.

a) Reconèixer que la llibertat d'acció de cada generació està condicionada per les necessitats de les generacions futures.

b) Transmetre a les generacions futures valors, tradicions i institucions que fomentin la prosperitat a llarg termini de les comunitats humanes i ecològiques de la Terra.

Per a complir aquests quatre compromisos generals, cal:

II. INTEGRITAT ECOLÒGICA

5. Protegir i restaurar la integritat dels sistemes ecològics de la Terra, amb especial atenció a la diversitat biològica i els processos naturals que sustenten la vida.

a) Adoptar, en tots els àmbits, plans de desenvolupament sostenible i regulacions que facin de la conservació ambiental i la rehabilitació part integral de totes les iniciatives de desenvolupament.

b) Establir i salvaguardar reserves viables de la natura i la biosfera, incloent-hi terres verges i zones marines, per protegir els sistemes de suport a la vida de la Terra, mantenir la biodiversitat i preservar la nostra herència natural.

c) Promoure la recuperació de les espècies i els ecosistemes en perill.

d) Controlar i eradicar els organismes exògens o genèticament modificats que siguin perjudicials per a les espècies autòctones i el medi ambient, i prevenir la introducció d'aquests organismes perjudicials.

e) Administrar l'ús dels recursos renovables com l'aigua, el sòl, els productes forestals i la vida marina de forma que no se n'excideixin les possibilitats de regeneració i que es protegeixi la salut dels ecosistemes.

f) Administrar l'extracció i l'ús dels recursos no renovables, com

els minerals i els combustibles fòssils, de forma que se'n minimitzi l'esgotament i no es causin greus problemes ambientals.

6. Evitar danys com a millor mètode de protecció ambiental i, quan els coneixements són limitats, procedir amb precaució.

a) Actuar per evitar la possibilitat de produir danys ambientals greus o irreversibles, encara que el coneixement científic sigui incomplet o inconclusiu.

b) Exigir les proves pertinents a aquells que argumentin que una activitat proposada no causarà danys significatius i fer que les parts implicades siguin responsables dels danys ambientals.

c) Assegurar que la presa de decisions prevegi les conseqüències acumulatives, a llarg termini, indirectes, d'ampli abast i globals de les activitats humanes.

d) Prevenir la contaminació de qualsevol part del medi ambient i no permetre l'acumulació de substàncies radioactives, tòxiques o perilloses.

e) Evitar activitats militars que perjudiquin el medi ambient.

Hem de trobar els camins per harmonitzar diversitat i unitat, l'exercici de la llibertat i el benestar comú, els objectius a curt termini i a llarg termini. Tot individu, família, organització i comunitat hi té un paper vital.

7. Adoptar models de producció, consum i reproducció que salvaguardin les capacitats regeneratives de la Terra, els drets humans i el benestar comú.

a) Reduir, reutilitzar i reciclar els materials utilitzats en els sistemes de producció i consum i assegurar que els residus puguin ser assimilats pels sistemes ecològics.

b) Actuar amb moderació i eficiència en l'ús de l'energia i basar-se progressivament en les fonts d'energia d'origen renovable, com ara la solar i l'eòlica.

c) Promoure el desenvolupament, l'adopció i la transferència equitativa de tecnologies respectuoses amb el medi ambient.

d) Assimilar tots els costos ambientals i socials dels béns i serveis en el preu de venda i possibilitar que els consumidors puguin identificar els productes que compleixin les normes socials i ambientals més altes.

e) Assegurar l'accés universal a una sanitat que fomenti la salut reproductiva i la reproducció responsable.

f) Adoptar estils de vida que posin èmfasi en la qualitat de vida i la suficiència material en un món finit.

8. Impulsar l'estudi de la sostenibilitat ecològica i promoure l'intercanvi obert i una àmplia aplicació dels coneixements adquirits.

a) Donar suport a la cooperació científica i tècnica internacional sobre la sostenibilitat, amb especial atenció a les necessitats dels països en desenvolupament.

Hem d'unir-nos per crear una societat global sostenible basada en el respecte a la natura, els drets humans universals, la justícia econòmica i la cultura de la pau.

b) Reconèixer i preservar el coneixement tradicional i la saviesa espiritual en totes les cultures que contribueixen a la protecció del medi ambient i el benestar humà.

c) Assegurar que la informació de vital importància per a la salut humana i la protecció ambiental, inclosa la informació genètica, sigui de domini públic.

III. JUSTÍCIA SOCIAL I ECONÒMICA

9. Eradicar la pobresa com un imperatiu ètic, social i ambiental.

a) Garantir el dret a l'aigua potable, l'aire net, la suficiència alimentària, la terra incontaminada, l'habitatge i el sanejament segur, assignant-hi els recursos nacionals i internacionals que calguin.

b) Capacitar tots els éssers humans amb l'educació i els recursos necessaris per a garantir una forma de vida sostenible, i proporcionar la seguretat social i les xarxes de suport necessàries a aquells que no puguin sostenir-se per si mateixos.

c) Reconèixer els ignorats, protegir els vulnerables, servir aquells qui pateixen i proporcionar-los les possibilitats necessàries perquè desenvolupin les seves capacitats i segueixin les seves aspiracions.

10. Assegurar que les institucions i activitats econòmiques, en tots els àmbits, promoguin el desenvolupament humà de manera equitativa i sostenible.

a) Promoure la distribució equitativa de la riquesa dintre de les nacions i entre les nacions.

b) Augmentar els recursos intel·lectuals, financers, tècnics i socials dels països en desenvolupament i alliberar-los dels deutes internacionals onerosos.

c) Assegurar que tot comerç doni suport a l'ús sostenible dels recursos, la protecció ambiental i les normes laborals progressistes.

d) Requerir les corporacions multinacionals i els organismes financers internacionals perquè actuïn amb transparència pel bé públic i fer-los responsables de les conseqüències de les seves activitats.

11. Afirmar la igualtat i equitat de gènere com a prerrequisit per al desenvolupament humà sostenible i assegurar l'accés universal a l'educació, la sanitat i les oportunitats econòmiques.

a) Assegurar els drets humans a les dones i les nenes i acabar amb tota violència en contra d'elles.

b) Promoure la participació activa de les dones en tots els aspectes de la vida econòmica, política, civil, social i cultural com a membres iguals i de ple dret, prenedores de decisions, líders i beneficiàries.

c) Enfortir les famílies i garantir la seguretat i la cura de tots els seus membres.

12. Defensar el dret de tothom, sense discriminació, a un entorn natural i social que fomenti la dignitat

humana, la salut física i el benestar espiritual, amb especial atenció als drets dels pobles indígenes i les minories.

a) Eliminar la discriminació en totes les seves formes, com les basades en la raça, el color, el sexe, l'orientació sexual, la religió, la llengua i l'origen nacional, ètnic o social.

b) Afirmar el dret dels pobles indígenes a la seva espiritualitat, coneixements, terres i recursos i a les seves pràctiques vinculades a una forma de vida sostenible.

c) Honrar i donar suport als joves de les nostres comunitats, i capacitar-los per a exercir el seu paper essencial en la creació de societats sostenibles.

d) Protegir i restaurar llocs rellevants amb significat cultural i espiritual.

IV. DEMOCRÀCIA, NO-VIOLÈNCIA I PAU

13. Enfortir les institucions democràtiques en tots els àmbits i proporcionar transparència i responsabilitats en la governabilitat, participació en la presa de decisions i accés a la justícia.

a) Mantenir el dret de tothom a rebre informació clara i puntual sobre els temes ambientals i totes les activitats i plans de desenvolupament que puguin afectar-los o interessar-los.

b) Donar suport a la societat civil local, regional i global i promoure la participació significativa de tots els individus i organitzacions interessats en la presa de decisions.

c) Protegir els drets a la llibertat d'opinió, expressió, reunió pacífica, associació i dissenyament.

d) Instituir l'accés efectiu i eficaç a procediments judicials independents i administratius, incloent-hi les solucions i compensacions per danys ambientals i per l'ameaçada d'aquests danys.

e) Eliminar la corrupció en totes les institucions públiques i privades.

f) Enfortir les comunitats locals i capacitar-les perquè puguin tenir cura dels seus en-

torns propis, i assignar les responsabilitats ambientals als nivells de govern que les puguin portar a terme amb més efectivitat.

14. Integrar en l'educació formal i en l'aprenentatge al llarg de tota la vida les capacitats, els coneixements i les valors necessaris per a una forma de vida sostenible.

a) Proporcionar a tothom, especialment als nens i als joves, l'oportunitat de l'educació que els capaciti per a contribuir activament en el desenvolupament sostenible.

b) Promoure la contribució de les arts i les humanitats, així com de les ciències, en l'educació per a la sostenibilitat.

c) Intensificar el paper dels mitjans de comunicació en la presa de consciència entorn dels reptes ecològics i socials.

d) Reconèixer la importància de l'educació moral i espiritual per a viure de forma sostenible.

15. Tractar tots els éssers vius amb respecte i consideració.

a) Prevenir la crueltat amb els animals que encara es mantingui a les societats humanes, i protegir-los del patiment.

b) Protegir els animals salvatges dels mètodes de caça, trampa i pesca que causin un patiment extrem, prolongat o evitable.

c) Evitar o eliminar, fins a on sigui possible, la captura o destrucció indiscriminades d'espècies.

16. Promoure la cultura de la tolerància, la no-violència i la pau.

a) Encoratjar i donar suport a la comprensió mútua, la solidaritat i la cooperació entre tots els pobles i dintre i entre les nacions.

b) Implantar estratègies àmplies per prevenir els conflictes violents i utilitzar la col·laboració en la resolució de problemes per gestionar i resoldre conflictes ambientals i altres disputes.

c) Desmilitaritzar els sistemes nacionals de seguretat al nivell d'una postura de defensa no provocadora i utilitzar els recursos militars amb fins pacífics, inclosa la restauració ecològica.

d) Eliminar les armes nuclears, biològiques i tòxiques i d'altres armes de destrucció massiva.

e) Assegurar que l'ús de l'espai orbital i exterior doni suport al medi ambient i la pau.

f) Reconèixer que la pau és la totalitat creada per les relacions correctes amb un mateix, les altres persones, cultures i formes de vida, la Terra i el Tot del qual formem part.

EL CAMÍ CAP ENDAVANT

Com mai abans en la història, el destí comú ens crida a buscar un nou començament. Aquesta renovació és la promesa d'aquests principis de la Carta de la Terra.

ECOSERVEIS

www.eurosolar.org
(internacional)

www.energiasostenible.org/sec3.asp?id_link=4
(secció espanyola)

ELEKTRON

*Energia solar /
Mesura ambiental*

*Venda directa d'instruments de
mesura ambiental i articles
d'energia solar
Vehicles elèctrics*

www.tiendaelektron.com
Farigola, 20 local 08023 Barcelona
Tel.: 93 210 83 09 Fax: 93 219 01 07
Horari: de 8 a 14h
de dilluns a divendres

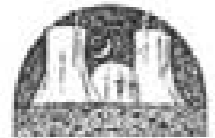
GRUP DE CIENTÍFICS I TÈCNICS PER UN FUTUR NO NUCLEAR

30 anys fent oposició a la nuclearització de Catalunya i del món.

30 anys proposant alternatives energèticament netes i segures.

Des de l'any 1987 organitzant anualment les Conferències Catalanes per a un Futur Sense Nuclears i des de l'any 1995 organitzant anualment les Conferències Catalanes per a un Futur Sense Nuclears i Energèticament Sostenible.

Servei de mesura de la radioactivitat dels aliments.

Defensem el dret de la ciutadania a captar les fonts d'energia netes i renovables locals.

Defensem el dret de la ciutadania a utilitzar les fonts d'energia netes i renovables.

Defensem el dret de la ciutadania a ser proveïda amb energia procedent de fonts d'energia netes i renovables.

Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear - GCTPFNN Apartat de Correus 10095
E-08080 Barcelona, Catalunya - 629 932 908 - E-mail: gctpfnn@energiasostenible.org

Si t'interessa
el bioregionalisme
l'ecologia profunda
l'ecologia social
l'ecofeminisme
l'espiritualitat basada
en laTerra

E-mail: avong@verds-alternativaverda.org

i si t'interessa
l'ecologia política:

E-mail: info@verds-alternativaverda.org

www.verds-alternativaverda.org

Alternativa Verda, c/o Bústia Verda,
Apartat de Correus 10095,
08080 Barcelona - Tel.: 932 081 504

Per complir aquesta promesa, ens hem de comprometre a adoptar i promoure els valors i objectius d'aquesta Carta.

Això requereix un canvi de mentalitat i de cor. Requereix un nou sentit de la interdependència global i la responsabilitat universal. Hem de desenvolupar i aplicar imaginativament la visió d'una forma de vida sostenible en els àmbits local, nacional, regional i global. La nostra diversitat cultural és una preciosa herència i les diverses cultures trobaran les seves formes pròpies per concretar aquesta visió. Hem d'aprofundir i estendre el diàleg global que va generar la Carta de la Terra, ja que hem d'aprendre molt de la contínua cerca conjunta de la veritat i la saviesa.

La vida sovint implica tensions entre valors importants. Això pot comportar decisions difícils. Malgrat això, hem de trobar els camins per harmonitzar diversitat i unitat, l'exercici de la llibertat i el benestar comú, els objectius a curt termini i a llarg termini. Tot individu, família, organització i comunitat hi té un paper vital. Les arts, les ciències, les religions, les institucions educatives, els mitjans de comunicació, les empreses, les organitzacions no governamentals i els governs són cridats a oferir un lideratge creatiu. L'aliança entre governs, societat civil i empreses és essencial per a la governabilitat efectiva.

Amb l'objecte de construir una comunitat global sostenible, les nacions del món han de renovar el seu compromís amb

L'esperit de solidaritat humana i d'afinitat amb tota vida s'enforteix quan vivim amb reverència el misteri del ser, amb gratitud el do de la vida i amb humilitat el lloc que ocupa l'ésser humà a la natura.

les Nacions Unides, complir les seves obligacions sota els acords internacionals actuals i donar suport a la implantació dels principis de la Carta de la Terra mitjançant un instrument internacional legalment vinculant sobre el medi ambient i el desenvolupament.

Que el nostre sigui un temps que es recordi pel despertar a una nova reverència a la vida, la ferma resolució a aconseguir la sostenibilitat, i l'acceleració en la lluita per la justícia, la pau i la joiosa celebració de la vida.

EL DISCURS DEL PRESIDENT

Les eleccions del 28-N es presenten com unes eleccions ben especials. Com sempre, els actuals partits parlamentaris es tiraran els plats pel cap per qualsevol cosa. Després del desastre legislatiu que ha significat la reforma de l'Estatut d'Autonomia, ben segur que seran incapaçs de donar resposta al clam ciutadà, expressat de forma ben pacífica el passat deu de juliol: Independència! I el sistema electoral - mediàtic vigent farà mans i mànigues per amagar les opcions que pregonen caminar cap a la independència del nostre país. Per una altra banda, el retallat Estatut, avui vigent, deixa Catalunya lligada de peus i mans al govern de Madrid pel que fa a aspectes essencials de la vida. Per una altra banda, **no conté ni una ratlla sobre com garantir la bona salut ecològica dels sistemes naturals del país (ni com regenerar aquells ecosistemes que el desenvolupisme franquista i postfranquista van contribuir a malmetre)**. Tot i que els primerencs grups ecologistes de l'època ja feien propostes al respecte,

com ara l'aprofitament dels béns comuns locals renovables, amb tecnologies netes i al servei de les comunitats locals, **l'Estatut de Catalunya no conté cap ni una paraula de com fer de Catalunya una societat sostenible, una societat en pau amb la natura i en pau amb les cultures.**

Mentrestant **la situació a Catalunya no pot ser més contradictòria. Per una banda, en el país s'ha anat agreujant la situació de dependència de l'exterior pel que fa a l'energia i a l'alimentació, i els sistemes naturals estan tocats de mort com a conseqüència de dècades d'industrialisme productivista sense cap mirament ecològic**, promogut pels partits de dretes i d'esquerres que han governat a la Generalitat i als municipis des de la transició democràtica: les aigües superficials i subterrànies han esdevingut inservibles; els sòls agrícoles van perdre la capacitat de suportar la vida; l'aire va essent menys

respirable a les zones industrials i a moltes ciutats; es produeixen cada vegada més residus i més residus tòxics i radioactius; minva la qualitat dels boscos, si bé augmenten en superfície (a causa del despoblament del camp), quan no es cremen en els incendis que assolen el país. D'altra banda, **sembla que el país és cada vegada més ric (materialment parlant, és clar), encara que la riquesa no està pas equitativament repartida**. Uns pocs fan molts diners a costa de malmetre els sistemes naturals; la majoria viu en la realitat virtual que es pot veure a totes les cadenes de TV i van tirant, mentre que cada vegada hi ha més persones novingudes per a treballar a les feines que la gent del país no vol fer.

Amb uns estius en què s'han manifestat temperatures fora del que és normal, moltes famílies han hagut de combatre la calor consumint més energia elèctrica, ja que els habitatges s'han construït sense cap mirament pel que fa a la seva adequació energètica. A diferència d'alguns països europeus, **ni el govern català, ni cap govern municipal, ni tan sols han adoptat una política per a combatre de forma efectiva el canvi climàtic que ja es va manifestant**. De l'excés de consum, acompanyat del fet que les xarxes de distribució d'electricitat han romàs sense canvis en la seva configuració, n'han resultat apagades cada vegada més generalitzades i de més abast arreu del país, però sobretot a les conurbacions metropolitanes: el sistema elèctric centralitzat manifesta la seva vulnerabilitat.

Fins aquí la realitat que hem anat vivint a Catalunya. Anem a veure el que podem triar.

A les eleccions del 28-N, mentre uns han demostrat la seva incapacitat de fer efectiu el canvi que pregonaven, els altres que s'han renovat generacionalment proposen un altre canvi. Uns tercers tenen la dèria de mantenir-se en el govern sigui com sigui. Uns quarts proposen el manteniment del desgavell polític dels darres anys. I els darrers volen que des d'Espanya se'ns continuï imposant la destrucció dels sistemes naturals, socials i culturals i la seva transformació en diner.

El pentapartit dominant a Catalunya des de fa anys bloqueja, a l'empara de la llei electoral espanyola, **qualsevol intent d'ampliar l'espectre d'opcions polítiques**, quan un país que es vulgui considerar realment democràtic hauria de vetllar perquè el sistema electoral no impedis que les noves idees socials, que contínuament van naixent, puguin ser part de les opcions que la ciutadania pot triar. Aquest bloqueig fa que la societat cada vegada sigui més indiferent, com es demostra en l'increment de l'abstencionisme. **Aquest bloqueig fa que la nostra societat camini cap al col·lapse ecològic, social i cultural.**

Potser, algun dia, un futur president de la Generalitat i el conseller en cap hauran de fer un discurs com el que Els Verds - Alternativa Verda donà a conèixer al llarg de la campanya electoral del 2006. Era un relat en què es barreja la realitat amb una ficció realista. El relat se situa uns anys més endavant (potser l'any 2012, o el 2015, després de les eleccions al Parlament de Catalunya).

Us convidem a recrear aquest relat, ja que fer néixer una societat en pau amb la natura i en pau amb les cultures és una tasca a la qual tots i totes som cridats. Sabrem respondre degudament a la crida? Que cadascú en tregui la conclusió que li sembli més escaient. I que us ho passeu bé amb la lectura.

EL DISCURS

A Catalunya, el canvi climàtic ja es va manifestant en forma d'estius més calorosos. En no haver adaptat els edificis al clima, es va fent necessari consumir cada vegada més energia elèctrica per a fer habitables els indrets on les persones viuen i treballen. En no haver adequat les xarxes elèctriques, les sobrecàrregues es produeixen en cada vegada més apagades.

Com a conseqüència d'una d'aquestes apagades, un dels tres reactors nuclears en funcionament a Catalunya (els tres subministraven el 50% de l'electricitat al país) va patir danys importants al nucli, cosa que va fer que s'haguessin d'aturar, per raons de seguretat, els altres dos. Els tres van romandre inactius durant molts mesos, fins que no es varen haver fet els treballs necessaris per a assegurar el seu funcionament segur, cosa que va comportar inversions multimilionàries. Mentrestant es va haver d'importar electricitat de fora del país a uns preus molt per sobre del preu de mercat. Això va implicar que moltes empreses haguessin de plegar la producció i procedir a acomiadar moltes persones. Altres empreses, unes poques, varen poder sobreviure ja que havien fet inversions en assegurar-se el subministrament d'electricitat amb sistemes de microgeneració in situ o amb energies renovables. També es va cremar una bona part dels boscos del país, com a resultat d'haver abandonat, des de feia anys, l'aprofitament de la biomassa forestal, en benefici dels combustibles fòssils importats de fora, i d'haver-se posat de moda tenir segones residències al bell mig del bosc. Ara, de cop, molta gent les havia perdudes.

Però aquell matí d'entrada a l'hivern, en despertar-se, els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya es demanaren quins nous trastorns trobarien al llarg del nou dia. En l'interval entre les eleccions i el traspàs de poders, les ocupacions d'empreses s'havien multiplicat. Un nombre cada cop més gran de persones treballadores acomiadades, de persones jubilades i de persones estudiants s'unien a les persones joves en atur que, des de feia temps, anaven ocupant les

fàbriques que s'anaven tancant, per organitzar en elles la producció 'lliure' de tot tipus de béns d'ús. Edificis buits havien estat transformats en espais comunitaris, en cooperatives de producció o en escoles 'lliures'. A les escoles els alumnes començaven a introduir els seus coneixements i, amb ajut dels ensenyants o sense ella, a instal·lar sistemes d'aprofitament solar i de conreu de vegetals als patis, a les teulades i fins i tot als carrers, de cria de conills, de carpes, de truites, així com màquines per a treballar el metall i la fusta, xarxes d'ordinadors, emissores de ràdio i TV lliures, etc.

Al dia següent de la transmissió de poders, els qui anaven cap a la feina tingueren una primera sorpresa: durant la nit, a totes les grans ciutats del país, la calçada de tots els carrers principals havia estat pintada amb línies blanques que delimitaven carrils d'ús exclusiu per a autobusos, mentre que els carrers paral·lels ostentaven carrils reservats per a bicicletes i ciclomotors elèctrics. A l'entrada de les ciutats, centenars de bicicletes es trobaven a disposició del públic i nombrosos vehicles dels Mossos d'Esquadra reforçaven el servei d'autobusos. No hi havia venda ni control de bitllets de transport.

Al migdia, el Consell Executiu de la Generalitat féu saber que havia decidit la gratuïtat dels transports i la prohibició progressiva, esglaonada al llarg de dotze mesos, de la circulació de cotxes particulars que funcionessin amb combustibles fòssils a les ciutats. Centenars de línies de tramvia es crearien o serien posades de nou en funcionament a les principals ciutats del país i milers d'autobusos serien construïts i/o adaptats per a utilitzar combustibles vegetals i/o hidrogen en els propers mesos. L'impost sobre el valor afegit quedava suprimit per a les bicicletes i per a tots aquells vehicles que no fessin servir combustibles fòssils, alhora que es decretava una reducció del seu preu de venda d'un 25%.

A la nit, el president de la Generalitat i el conseller en cap explicaren el projecte global en el qual s'emarcaven totes aquestes mesures. Des de la transició democràtica fins ara, digué el president, el producte interior brut per habitant havia assolit un nivell comparable al d'altres països d'Europa i d'Amèrica del Nord. "Sí, ciutadans i ciutadanes de Catalunya; gairebé hem assolit el dels països més avançats." I afegí: "Doncs bé, no hi ha cap motiu per a estar-ne cofois." El president recordà els temps en què això semblava un somni inassolible. "Fa únicament

pocs anys", recordava, "els homes de progrés afirmaven que el dia en què els treballadors i les treballadores catalans tinguessin un nivell de vida com el dels països més avançats s'haurien acabat les protestes contra la globalització econòmica. S'equivocaren greument", observà el president. "Ben al contrari, ja que a Catalunya, com a altres països, paguem cada dia més car un benestar cada vegada més dubtós. Experimentem uns costos creixents per a satisfer necessitats decreixents. L'expansió econòmica, tan beneïda pels economistes productivistes, no ens ha pas portat una major equitat, ni una major tranquil·litat, ni l'alegria de viure. Crec que hem equivocat el camí i que cal canviar de direcció."

Així doncs, el Consell Executiu de la Generalitat havia elaborat un programa per a "un creixement distint i una economia diferent amb unes noves estructures". "La filosofia d'aquest programa", digué el president, "es resumia en tres punts fonamentals": 1) Treballarem menys, 2) Consumirem millor i 3) Integram la cultura en la vida quotidiana de totes les persones.

1.- 'Treballarem menys'. Fins ara l'objectiu de l'activitat econòmica havia estat el d'augmentar el capital per produir més i vendre més, per incrementar els beneficis que, reinvertits, permetien augmentar el capital i així successivament. Aquest procés avui toca a la seva fi. Més enllà d'un lliurar, només pot subsistir a condició de destruir els seus excedents creixents: "Nosaltres ja havíem assolit aquest lliurar", va dir el president. "Tan sols malgastant els nostres esforços i els nostres recursos hem pogut oferir, en el passat, l'aparença de la plena utilització de les persones i de les capacitats productives."

D'ara endavant, seria qüestió de treballar menys, millor i de forma diferent. El conseller en cap oferiria posteriorment algunes propostes en aquest sentit. De forma immediata, però, el president creia necessari afirmar aquest principi: "Tota persona adulta tindrà dret a tot el que necessiti, tant si ocupa un lloc de treball com si no, perquè, quan l'aparell productiu ha assolit una determinada eficiència tècnica de forma que una fracció de la força de treball disponible basta per a cobrir les necessitats de la població, ja no és possible fer dependre el dret a uns ingressos suficients d'una ocupació a temps complet." "Hem conquerit", digué el president, "el dret a un treball lliure i el dret al temps lliure."

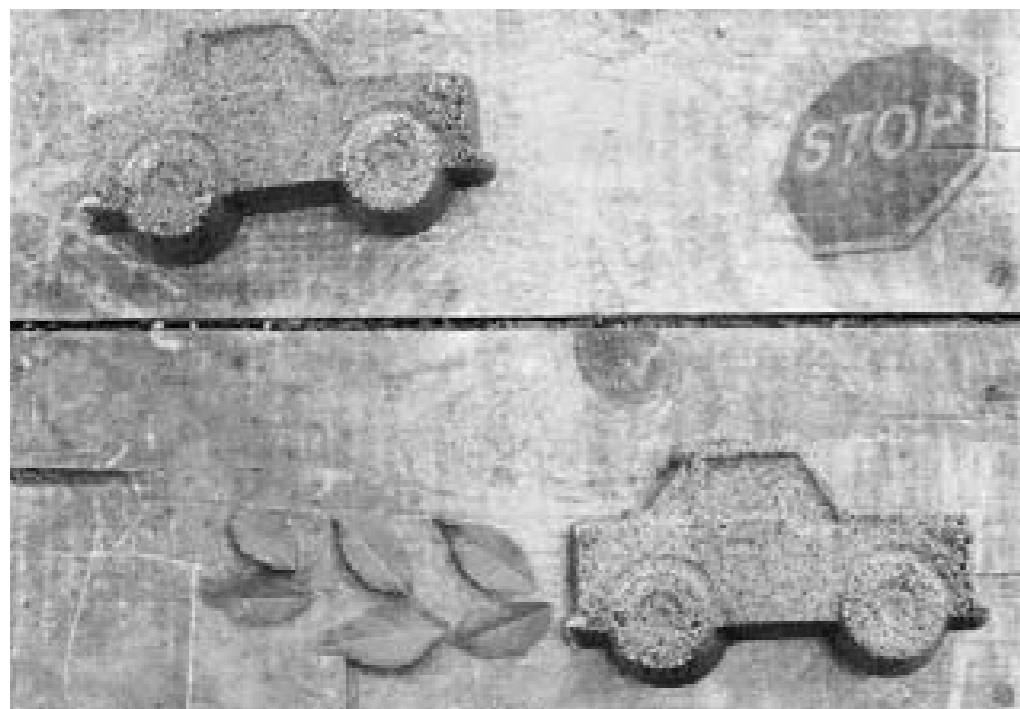

2.- 'Consumirem millor'. "Fins ara", continuà el president, "els productes que el mercat ens ofereix són concebuts per a procurar el màxim possible de beneficis a les empreses que els fabriquen i venen. D'ara endavant, seran concebuts per a portar la màxima satisfacció possible tant a les persones que els utilitzin com a les que els produeixen."

Amb aquest objectiu, les empreses dominants de cada sector es transformaran en propietat comunitària i tindran com a objectiu proporcionar en cada àmbit un nombre reduït de models tipificats, de qualitat homogènia, en quantitat suficient per a cobrir les necessitats de tota la població. La concepció d'aquest model obeeix a quatre criteris bàsics: durabilitat, facilitat de reparació, caràcter agradable del procés de producció, caràcter no contaminant i reciclable al 100% al final de la seva vida útil. "A partir d'ara, no es vendran els productes, sinó els serveis que ells proporcionen. Els productes continuaran essent propietat de les empreses que els posin al mercat i retornaran a elles al final de la seva vida útil, per a ser completament reciclats", va afirmar el president.

La durabilitat dels productes, expressada en nombre d'hores d'ús, figurarà obligatòriament al costat del preu del producte. "Hem de preveure una forta demanda forana per a aquests productes", observà el president, "ja que seran únics al món."

3.- 'Integram la cultura en la vida quotidiana de totes les persones'. "Fins ara", va seguir el president, "el desenvolupament de l'escola ha anat paral·lel al de la incompetència generalitzada. Tant és així que hem desaprofitat a educar els nostres fills, a cuinar els nostres menjars, i a cantar les nostres cançons. Treballadors assalariats ens proporcionen menjars i cançons en conserva. Hem arribat a un punt", subratllà el pre-

sident, “en què els pares consideren que només els professionals titulats per l’estat estan qualificats per a educar correctament els nens i les nenes. I després encarreguem a professionals de l’entreteniment que ens omplin electrònicament el temps que hem guanyat, al mateix temps que maleïm la mala qualitat dels béns i serveis que consumim.” **“És urgent”,** digué el president, **“que els individus i els grups recuperin el poder sobre l’organització de la seva existència, del seu mitjà de vida i dels seus intercanvis. En la reconquesta i l’extensió de l’autonomia individual i comunitària rau la nostra única oportunitat d’evitar la dictadura dels aparells de l’estat.”**

El president va finalitzar així la seva intervenció: **“Què vol dir ser català avui a Catalunya?** Fins ara havíem pensat que la catalanitat anava lligada a la llengua que parlem. Dons bé, avui ja no n’hi ha prou. Avui, **ser català a la riba del mar Mediterrani vol dir no solament defensar la llengua de les agressions que pateix; vol dir també defensar la terra de les agressions que pateix, i desenvolupar sistemes de subsistència que respectin la vitalitat i la salut dels sistemes naturals. Vol dir emprar la llengua que la terra ens ha ofert i vol dir viure i treballar respectant la terra. No reconèixer tot això i no celebrar-ho significa estar desposseït tant de la llengua com de la terra.** Vol dir, en una paraula, ser una persona desplaçada dins de la terra catalana. I hem de treballar per tal que totes les persones que viuen a Catalunya no siguin, ni se sentin, desplaçades ni pel que fa la llengua ni pel que fa a la terra.”

El president cedí llavors la paraula al conseller en cap per a l’exposició del programa de canvis.

El conseller en cap començà enumerant una llista de vint-i-nou empreses, de les quals demanava la comunitarització. Més de la meitat se situaven en la secció de béns de consum, ja que es tractava d’iniciar l’aplicació dels principis ‘treballar menys’ i ‘consumir millor’.

“Per a concretar aquests principis”, digué el conseller en cap, “era necessari remetre’s a les persones que treballaven: a elles els corresponia reunir-se en assemblees i en grups de treball especialitzats, segons el mètode de la divisió del treball d’elaboració i de la presa en comú de totes les decisions.” El conseller en cap creia oportú que les persones treballadores es donessin un mes per a definir, amb l’ajut d’assessors externs i de comitès d’usuaris, una gamma reduïda de models, de normes de qualitat i d’objectius de producció. Un nou mètode de gestió havia estat ja preparat per un equip semiclandestí de l’Institut d’Estudis Catalans i d’alguns departaments universitaris.

“Durant el proper mes”, digué el conseller en cap, **“caldrà assegurar la producció únicament a les tardes, mentre que els matins es dedicaran a l’elaboració col·lectiva. L’objectiu que hauran de fixar-se els equips de treball**

serà el de cobrir amb la seva producció totes les necessitats de béns de primera necessitat. La durada setmanal del treball hauria de reduir-se fins a vint-i-quatre hores. Evidentment, caldrà augmentar els efectius de les empreses, però no mancaran pas homes i dones disposats a incorporar-se.” **“Les persones treballadores”,** destacà el conseller en cap, **“seran a més lliures d’organitzar-se de manera que cadascú podrà treballar més o menys de vint-i-quatre hores setmanals a la mateixa empresa. Tindran llibertat per a ocupar dues o tres ocupacions simultànies a temps parcial, o per a treballar a l’agricultura a finals de l’estiu i en la construcció a la primavera; amb la finalitat d’aprendre i exercir diversos oficis. En aquest sentit, correspondrà a les persones que treballen organitzar una borsa d’intercanvi d’ocupacions, en el benentès que caldrà prendre com a base el pagament just per a vint-i-quatre hores setmanals de treball.”**

“Dues persones”, digué el conseller en cap, “hauran de poder viure molt decentment amb la paga mensual, tenint en compte les facilitats i els serveis col·lectius a la seva disposició. Però ningú no estarà pas obligat a autolimitar-se. El luxe no serà pas prohibit. Ara bé, caldrà guanyar-se’l amb el treball.” En aquest sentit, el conseller en cap donà els exemples següents: “Una residència secundària representa aproximadament tres mil hores de treball. Aquella persona que en vulgui una haurà de treballar, a més de les vint-i-quatre hores setmanals, tres mil hores en els oficis o les indústries de la construcció sostenible. Mil d’aquestes hores, com a mínim, hauran de ser treballades per endavant. Altres productes classificats com a no necessaris, com ara els automòbils particulars (que representen, aproximadament, unes sis-centes hores de treball), podran ser adquirits segons el mateix principi.” **“El diner no confereix pas cap dret”,** féu observar el conseller en cap. **“Hem d’aprendre a valorar el preu de les coses en hores de treball.”** “Aquest preu - treball”, afegí el conseller en cap, “disminuirà ràpidament. Així, a canvi de cinc-centes hores de treball, aviat serà possible adquirir tots els elements necessaris per tal que una persona profana una mica destra pugui construir-se, per si mateixa, en mil cinc-centes hores, una gran varietat de formes d’habitatge.”

“L’objectiu”, precisà el conseller en cap, **“seria el de suprimir progressivament la producció i els intercanvis mercantils, desconcentrant i reduint dràsticament la grandària de les unitats de producció, de forma que cada unitat de base produeixi almenys la meitat de tot allò que la comunitat necessita.”** **“Ja que la causa de tots els mals i de totes les frustracions”,** observà el conseller en cap, **“rau en el fet que ningú no consumeix allò que produeix, ni produeix allò que consumeix.”**

Per donar un primer pas en la nova direcció, el Consell Executiu de la Generalitat havia acordat amb les empreses pro-

ductores de bicicletes, ciclomotors elèctrics, sistemes solars tèrmics i fotovoltaics un augment immediat de la producció en un 30%, així com que la meitat dels productes fossin lliurats a peces, per al seu muntatge per part de les pròpies persones usuàries. Detallats fullets d’instruccions havien estat impresos. Així mateix, bancs de muntatge, amb tot l’aparellatge necessari, serien instal·lats sense retard en els ajuntaments, escoles, comissaries i casernes dels Mossos d’Esquadra, centres cívics, parcs i aparcaments públics, etc.

El conseller en cap es mostrà desitjós que en el futur les comunitats de base desenvolupessin iniciatives d’aquest tipus: **“Cada barri, cada poble, cada ciutat, fins i tot cada edifici gran, haurien de dotar-se dels seus tallers de creació i de producció lliure on la gent, durant el seu lleure, produís segons els seus desigs, amb una gamma d’eines cada vegada més perfeccionades, inclosos la TV en circuit tancat, les xarxes locals d’ordinadors, etc. La setmana laboral de vint-i-quatre hores i la garantia d’uns recursos suficients permetrien a la gent organitzar-se entre si per a la prestació de serveis** (cura de la mainada, ajuda a les persones grans, transmissió de coneixements, etc.) i adquirir, en comú, els equipaments col·lectius desitjables.”

“Deixeu de demanar a cada moment: “què fa el Govern de la Generalitat?, què fa el govern municipal?”, exclamà el conseller en cap. **“Aquest Govern té com a voluntat la d’abdicar en mans del poble.”**

“La clau de volta de la nostra societat”, prosseguí el conseller en cap, **“rau en la transformació de l’educació. És indispensable que, durant la seva escolarització, tots els nens i nenes es**

familiaritzin amb el treball de la terra, del metall, de la fusta, dels teixits i de la pedra, l’ús de l’energia, etc. i que aprenguin història i ciències, matemàtiques i literatura, ecologia i informàtica, en relació amb aquestes activitats.”

“Després de la seva escolarització”, continuà el conseller en cap, **“cadascú desenvoluparà, simultàniament, vint hores de treball social –la qual cosa li donarà dret a uns ingressos complets– i els estudis o aprenentatges que siguin fruit de la seva elecció. El treball social haurà de ser realitat en un o diversos dels quatre sectors següents: agricultura, construcció, treballs públics o higiene pública, cura de les persones malaltes, velles o infància.”**

“Cap persona estudiant - treballador”, precisà el conseller en cap, “no pot ser convocat a realitzar durant més de tres mesos consecutius **les tasques més ingrates,** com les d’escombraria, auxiliar sanitari, manobre... D’altra banda, **fins a l’edat de quaranta-cinc anys cada persona haurà d’assumir aquestes feines durant uns dotze dies l’any.**” “En aquest país no hi haurà mai més cap pària”, exclamà el conseller en cap. “En el termini de dos anys, sis-cents vuitanta **centres pluridisciplinaris d’autoensenyament i d’autoaprenentatge, oberts a tothom dia i nit,** seran posats a l’abast de les poblacions endarrerides, de manera que ningú no quedi tancat en un ofici en contra de la seva voluntat.”

“Durant el seu darrer any de treball - educació, correspondrà a les persones que estudiïn i treballin alhora apinyar-se en petits equips autònoms per dur a terme, des del principi fins al final, una iniciativa original que prèviament hauran discutit en el si de la seva comunitat local.”

El conseller en cap manifestà la seva esperança que moltes iniciatives tendissin a donar nova vida a les comarques marginades o en procés de desertificació de Catalunya i a reintroduir-hi una agricultura respectuosa amb els sistemes i els cicles naturals. “Molta gent”, digué, “està preocupada perquè Catalunya depèn de l’estranger per al combustible dels seus automòbils o de les seves indústries. En realitat, és molt més greu que depenguem de la soja americana per a poder menjar carn i de la petroquímica per als conreus dels nostres cereals i llegums. Hem de recuperar la salut ecològica de les nostres terres de conreu. I ho podem fer, transformant les escombraries i tota mena de restes orgàniques en adob d’alta qualitat per mantenir la fertilitat dels sòls.”

“La defensa del territori exigeix, en primer lloc, l’ocupació de tots els terrenys sense conrear i la recuperació de terrenys malmesos durant els darrers anys”, digué el conseller en cap. “La sobirania nacional depèn de la nostra capacitat per a saber-nos alimentar nosaltres mateixos [...] Per aquest motiu el Consell Executiu de la Generalitat posarà de la seva part tot allò que calgui per a estimular l’establiment de deu mil persones cada any en regions en vies d’abandonament, per reintroduir i perfeccionar les pràctiques agrícoles i ramaderes respectuoses amb l’entorn (ecològiques), així com per fer possible l’aprofitament dels béns comuns locals, amb tecnologies netes i en benefici de les comunitats locals. Durant cinc anys es concedirà a aquestes comunitats ecorurals tot l’ajut científic i material que necessitin. Aquestes comunitats contribuiran molt més al combat contra la pobresa i contra la degradació ecològica que les exportacions de fàbriques d’insecticides, d’adobs químics o de transgènics.”

“La defensa de la nostra autonomia”, va afegir el conseller en cap, “exigeix que siguem independents pel que fa a l’energia, igual que avui ho són països com ara Califòrnia i Alemanya. Hem de trencar, en només 5 anys, els vincles de dependència amb els combustibles fòssils i nuclears que fins ara hem tingut. Les importacions dels combustibles fòssils, a més d’haver-nos creat grans problemes ecològics, ens han empobrit com a país. L’ús de l’energia nuclear ens l’ha enverinat radioactivament.” El conseller en cap anuncià el que feia anys era la demanda generalitzada de la societat, i que havia sigut promoguda pels grups d’activistes a favor de les energies netes: l’abandonament de l’energia nuclear. Per aconseguir-ho en només cinc anys, segons el conseller en cap, “es potenciarà amb la màxima prioritat, i posant-hi tots els recursos disponibles, la recerca i el desenvolupament de les tecnologies i els sistemes per a l’aprofitament de les fonts d’energia locals que cada comarca té al seu abast: totes, absolutament totes, les tecnologies i sistemes que ens permetin aprofitar les energies que flueixen lliurement per la biosfera. Volem no

només la independència energètica del nostre país, sinó també la independència energètica de totes les comarques que el formen. Catalunya ja té l’entramat bàsic per a fer-ho realitat gràcies a grups pioners que han assolit un reconeixement internacional.”

A continuació el conseller en cap va enumerar quines eren aquestes fonts d’energia que havien de conduir Catalunya cap a la seva independència energètica: “l’energia solar (tant per a donar calor com per a convertir-la en fred i per a fer electricitat), la força del vent (per a produir electricitat en els indrets on bufa prou vent, encara que en el passat féssim lleis que prohibissin posar aerogeneradors en paratges naturals ventosos; avui sabem com fer aprofitaments eòlics mantenint les funcions dels sistemes naturals), la força de l’aigua (desballestem tots els macroembassaments hidroelèctrics construïts durant la dictadura franquista i els substituïrem per una xarxa de milers de mini i microaprofitaments hidroelèctrics, vetllant perquè respectin les funcions dels ecosistemes fluvials), el potencial de la biomassa primària i residual (per a fer-ne combustibles i carburants vegetals, sòlids, líquids i gasosos). Reconstruïrem les xarxes comercials que havíem tingut en el passat per a comercialitzar la biomassa (i que amb la vinguda dels combustibles fòssils vàrem deixar perdre), el potencial tèrmic del sol i del subsòl, de l’aire i l’aigua del mar, etc.”

El conseller en cap acabà les seves paraules manifestant: “Si Catalunya ha de ser respectada com a país, ha de posar-se com a objectiu aconseguir la seva independència energètica i alimentària, i fer-ho a base d’aprofitar les fonts d’energia locals, netes i renovables i recuperar la salut dels seus sistemes naturals, greument emmalaltits pels anys de desenvolupisme sense consciència ecològica ni social, incloent la recuperació de les seves millors terres de conreu.”

El conseller en cap va anunciar també que es posaria a debat i posteriorment a referèndum una proposta de reorganització territorial, basada en el concepte de bioregions, que a Catalunya s’anomenarien biocomarques, una manera d’organitzar un territori amb criteris culturals i ecològics que havia sigut desenvolupada a la dècada de 1970 a Califòrnia i que havia estat adoptada ja pels països ecològicament més avançats del planeta.

El conseller en cap va cloure la seva intervenció anunciant que, per afavorir la imaginació i els intercanvis d’idees, la televisió deixaria d’emetre els divendres i els dissabtes.

Font: adaptació lliure a la realitat catalana del capítol ‘Sept thèses, une utopie’, de l’obra de Michel Bosquet (André Gorz), 1977, Écologie et liberté, Editions Galilée, Paris, 1977, realitzada per en Josep Puig per encàrrec d’Alternativa Verda.

UNA MARXA PER A CANVIAR LA HISTÒRIA

El dia 10 de juliol de 2010, centenars de milers de persones van prendre els carrers del centre de Barcelona i van desfil·lar en una manifestació en resposta a la sentència contra l'Estatut per part del Tribunal Constitucional (TC). La marxa va comptar amb la participació de 1.100.000 persones segons la Guàrdia Urbana i 1.500.000 segons Òmnium Cultural.

La manifestació, que era encapçalada per unes pancartes amb el lema de la convocatòria **'Som una nació'** i **'Nosaltres decidim'**, havia de caminar al darrere dels presidents de la Generalitat i del Parlament, i dels expresidents d'ambdues institucions. Però la gran riuada de gent que es va aplegar va fer que ni tan sols poguessin encapçal·lar-la. I no solament això, sinó que la comitiva presidencial, que va iniciar la seva marxa a l'encreuament del carrer Aragó amb passeig de Gràcia, al darrere d'una gran senyera, es va haver d'autodissoldre a la cruïlla amb la Gran Via, després de ser increpada i xiulada al llarg del curt recorregut que va fer.

Varen donar suport a la manifestació centenars d'entitats cíviques, socials i de tota mena. I durant tot el recorregut el lema més cridat per les persones que es manifestaren va ser: **"In - Inde - Independència!"** Els principals líders polítics van coincidir a assenyalar que **"l'èxit de la manifestació marcarà un abans i un després en la història de Catalunya"**.

La manifestació va finalitzar a la plaça de Tetuan, on es va cantar l'himne de Catalunya, *Els Segadors*. Tot seguit els manifestants van cridar consignes a favor de la independència de Catalunya. **La imatge amb la multitud al carrer en defensa de l'autogovern va dur molts polítics a comparar-la amb la que Catalunya va viure durant la Transició l'any 1977, quan es va cridar "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia"**.

Prèviament a la interpretació de l'himne, els actors Txé Arana i Lluís Soler van llegir un missatge en nom del comitè orga-

nitzador de la manifestació en què expressaven el seu rebuig a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. Txé Arana va donar les gràcies a les més de 1.500 entitats que s'havien sumat a la mobilització, que va qualificar d'"històrica", i va dir que la sentència del TC significava **"un atac a la sobirania del poble de Catalunya i a la democràcia"**. Arana va expressar el **"dret inalienable"** de Catalunya a **"decidir lliurement el seu futur i a aspirar, si vol, a la seva plena sobirania"**.

Per la seva banda, l'actor Lluís Soler va afirmar, entre aplaudiments, que **"som una nació"**, i que la gran marxa havia estat una **"resposta massiva que agrupa els qui tenim visions diferents sobre l'autogovern i l'Estatut, però que ens hem unit davant d'una demanda legítima i compartida: el nostre dret a decidir com a poble"**.

La manifestació va ser el punt àlgid d'una història que va arrencar el dia 13 de novembre de 2003, quan José Luis Rodríguez Zapatero, aleshores candidat a la presidència del govern d'Espanya, es va comprometre a donar suport a l'Estatut que sorgís del Parlament català. Amb prou feines un mes més tard es va constituir el primer govern tripartit, que va fixar com a prioritat la creació d'un nou marc de convivència entre Catalunya i Espanya. Després d'aprovar-se el text al Parlament, l'any 2005, i superar la resta de tràmits parlamentaris (Senat, Consell Constitucional), l'Estatut va ser avalat pel 73,9% dels catalans, amb una participació una mica inferior al 50%.

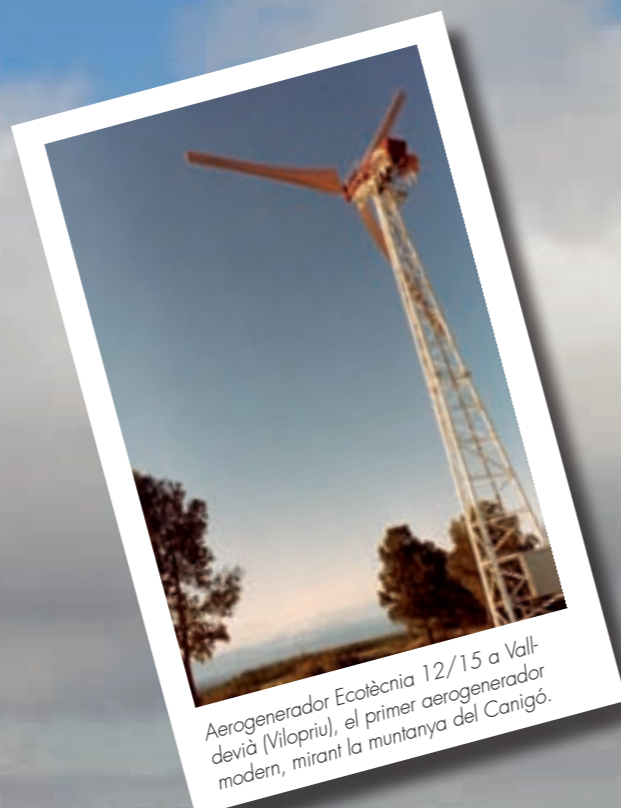
Tretze dies després del referèndum, el PP va presentar diversos recursos sobre el text al Tribunal Constitucional. A la vegada que entrava en vigor, el text començava a ser debatut per l'Alt Tribunal, i recorregut per altres governs autonòmics. Després d'haver fet fins a set esborranys, el TC va aconseguir acordar una sentència el dia 28 de juny, en què retallava 14 articles de l'Estatut.

estat
catal

VIURE DE L'AIRE DEL CEL

per Josep Puig i Boix*

Aerogenerador del tipus que es pretén instal·lar amb el projecte 'Viure de l'aire del cel'.

Aerogenerador Ecotècnia 12/15 a Vall-devià (Vilopriu), el primer aerogenerador modern, mirant la muntanya del Canigó.

'Viure de l'aire del cel' és una dita popular catalana que en el passat volia dir 'viure sense treballar'. Avui aquesta dita és més actual que mai atès que les fonts d'energia inesgotables, com ara el vent i el sol, ens permeten invertir diners en les tecnologies que fan possible la captació d'aquestes fonts d'energia que flueixen lliurement per la biosfera, i ens permeten transformar-les en energia final disponible. Es tracta d'una electricitat 'verda' o neta que ens ha de servir per a cobrir les nostres necessitats, i no només això: ens permet generar unes rendes molt sovint més grans que les que ens donaria posar els mateixos diners en el sistema bancari convencional. El projecte 'Viure de l'aire del cel' consisteix en la instal·lació d'un aerogenerador de 1.670 kW de potència en un indret rural de Catalunya. El cost de la màquina, amb la instal·lació i posada en funcionament, és d'uns 2.000.000 €.

LES CARACTERÍSTIQUES DEL PROJECTE

L'objectiu principal del projecte 'Viure de l'aire del cel' és generar electricitat neta i 'verda' tot fent possible la solidaritat entre les persones que viuen a zones urbanes i les que viuen a zones rurals. Avui dia les zones rurals són marginades pel sistema econòmic imperant i les zones urbanes atrauen el jovent dels pobles rurals. Sovint moltes zones rurals són riques en béns comuns naturals, com ara el sol i el vent, i a més a més disposen d'espais que permeten aprofitar el sol i el vent que s'hi manifesten, però no tenen a l'abast el capital necessari per a fer els aprofitaments. En canvi, a les zones urbanes hi viuen persones i famílies que tenen estalvis dipositats en comptes bancaris, sobre els quals no tenen cap mena de control i que, a més a més, els donen

unes rendibilitats molt baixes. Un objectiu addicional és fer possible que les persones i/o famílies puguin manifestar obertament que l'energia que utilitzen a la seva vida quotidiana és 'verda' i neta, generada a l'emplaçament on hi ha instal·lat l'aerogenerador.

El seu cost d'instal·lació i posada en funcionament es cobreix amb la participació de la gent: accionariat popular, tant de persones i/o famílies que viuen en entorns urbans i rurals com d'entitats sense ànim de lucre. Tindran prioritat les persones i/o famílies que visquin a l'entorn o a prop de l'emplaçament de l'aerogenerador.

L'emplaçament s'escollirà entre els municipis rurals que es presentin a la convocatòria. S'hi poden presentar tots els municipis rurals de Catalunya que tinguin fins a 5.000 habitants. L'emplaçament (o emplaçaments) que es presentin

han de ser prou ventosos, amb un bon accés i situats a prop d'una línia elèctrica de 25.000 volts. La inversió mínima per a poder participar en el projecte serà la necessària per a generar 1.000 kWh/any d'electricitat neta i 'verda' a l'emplaçament triat. A partir d'aquesta inversió mínima es podran fer inversions superiors, sempre en quantitats que siguin múltiples sencers de la inversió mínima. La inversió que cada persona i/o família vulgui fer es pot calcular a partir del seu nivell de consum actual d'energia. Es poden triar les opcions següents:

- consum d'energia elèctrica
- consum d'energia elèctrica i consum d'energia tèrmica
- consum d'energia elèctrica, consum d'energia tèrmica i consum d'energia per a desplaçaments motoritzats.

Poden participar en el projecte tant persones físiques com famílies i entitats amb personalitat jurídica. Les preinscripcions es guardaran en una base de dades per rigorós ordre d'arribada. La preinscripció quedarà definitivament confirmada quan s'hagi fet una aportació al projecte de 100 € si es tracta de persones físiques o famílies i de 500 € si es tracta d'entitats sense ànim de lucre. Aquesta primera aportació es realitzarà mitjançant ingrés al compte bancari obert amb aquesta finalitat. La data de l'ingrés comptarà com la data definitiva d'inscripció al projecte. Aquesta aportació es descomptarà de l'aportació de capital en el moment en què es formalitzi la posada en marxa de la instal·lació. Es negociarà amb un banc la possibilitat de disposar de crèdit per a aquelles persones que, volent participar en el projecte, no puguin disposar dels diners en efectiu per a fer l'aportació.

UNS QUANTS CÀLCULS

Com que el cost de l'aerogenerador és de dos milions d'euros, el nombre

de persones que es necessita per a fer realitat el projecte pot ser:

- 2.000 € si cadascuna aportés 1.000 €
- 1.000 € si cadascuna aportés 2.000 €
- 500 € si cadascuna aportés 4.000 €
- 100 € si cadascuna aportés 20.000 €

Exemple: posem el cas d'una família que tingui un consum domèstic d'energia de 10.950 kWh/any. Això correspon a 7.850 kWh tèrmics (1.562 kg CO₂) i 3.100 kWh elèctrics (862 kg CO₂). Els desplaçaments en vehicle privat representen 10.000 kWh (2.527 kg CO₂) addicionals. Quina inversió hauria de fer per a cobrir les seves necessitats d'energia elèctrica, tèrmica i d'automoció?

- Energia elèctrica: 1.856 €
- Energia tèrmica: 4.701 €
- Energia mecànica per a automoció: 5.988 €
- Total (elèctrica + tèrmica + automoció): 12.545 €

Resultat: invertint 12.545 € en un aerogenerador de propietat compartida es pot dir que aquesta família ha generat tota l'energia que necessita a partir de generar l'energia equivalent amb electricitat 'verda' o neta i que, per tant, ha compensat les seves emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, que s'han reduït a zero. I això durant tota la vida útil de l'aerogenerador (més de 20 anys). S'ha suposat que l'aerogenerador funcionaria 2.000 hores/any equivalents, cosa que vol dir que generaria 3.340.000 kWh/any. Els ingressos per venda de l'electricitat serien de 244.582 €/any (els primers 20 anys) i 204.408 €/any (els següents).

La legislació vigent a l'Estat espanyol permet que qualsevol persona o entitat pugui esdevenir generadora d'electricitat a partir de fonts d'energia renovable. A més a més permet que l'energia generada es pugui injectar a la xarxa i obliga l'empresa distribuïdora de la zona a comprar

l'energia elèctrica produïda a un preu primat que fixa el Govern.

ALGUNES DADES

La idea original del projecte sorgeix en el si de la secció catalana d'EUROSOLAR, ja que el desenvolupament de l'energia renovable ofereix un gran potencial de democratització del sistema energètic i fa possible que la ciutadania pugui practicar la democràcia energètica, cosa que els sistemes convencionals impedeixen o dificulten. La proposta és que el projecte el lideri Barcelona Grup d'Energia Local (BarnaGEL), que va ser l'agència local d'energia independent de Barcelona fins a l'any 2000. Des que l'Ajuntament de Barcelona va decidir deixar de donar-li suport, és una associació que ha continuat promovent anualment els Fòrums de l'Energia Sostenible.

Et pots informar sobre el projecte 'Viure de l'aire del cel' a l'adreça de correu barnagel@energiasostenible.org i a la web www.energiasostenible.org

*Josep Puig i Boix és cofundador d'Ecotècnia.

25 ANYS D'ENERGIA EÒLICA MODERNA A CATALUNYA I ESPANYA

El dia 10 de març de 2009 es va commemorar el 25è aniversari de la inauguració pública del primer aerogenerador modern, connectat a la xarxa, a Catalunya. El projecte 'Viure de l'aire del cel' és una iniciativa pionera a Catalunya i també a Espanya que es va donar a conèixer en el context d'aquesta commemoració. L'aerogenerador que es va inaugurar fa 25 anys el va instal·lar la pionera cooperativa catalana Ecotècnia SCCL a Valldevià (Vilopriu, Empordà). El dia 10 de març de 1984 uns quants centenars de persones van participar a la festa d'inauguració.

SERVEIS

SEBA
 associació de
Serveis Energètics Bàsics Autònoms

ENERGIA SOLAR
 INSTAL·LACIONS FV AUTÒNOMES
 SOSTENIBILITAT ENERGÈTICA
 PROMOCIÓ DE PARCS SOLARS I
 COOPERACIÓ INTERNACIONAL

Fàbrica del Sol
 Pg. Salvat Papasseit, 1 - 08003 Barcelona
 Tel. 93 446 32 34 - Fax: 93 446 32 37
 e-mail: seba@seba.es - www.seba.es

els nostres fruits
 Aliments
 ecològics
 "Cal Valls"
 www.calvalls.com

El Emerger de Maitreya: Un Mensaje de Esperanza

¿Qué nos depara el futuro? - Al comenzar el Nuevo Milenio el instructor esperado por todos se dará a conocer públicamente. Durante más de 30 años Benjamin Creme ha estado preparando el camino para el mayor acontecimiento de la historia - el emerger de Maitreya, el Instructor del Mundo, y de Su grupo de hombres extraordinariamente iluminados. Esto ahora es inminente. Maitreya es esperado por todas las tradiciones religiosas bajo distintos nombres (Cristo, Imán Mahd, Mesías, Krishna o Maitreya Buddha entre otros). Él no viene a crear una nueva religión sino para enseñar a la humanidad un enfoque más sano de la vida y para estimular el desarrollo de correctas relaciones humanas. Como un hombre moderno, preocupado por los problemas actuales, Él se centrará en las crisis económica, política y medioambiental que hacen peligrar nuestro mundo, abogando por el fin de las desigualdades, la pobreza y el hambre, e inspirándonos a superar el actual caos global y a crear una nueva y brillante civilización basada en el compartir, la justicia y la paz. Su mensaje puede resumirse así: "Compartid y salvad el mundo".

Share International y Share Ediciones son ONG sin ánimo de lucro, respaldadas por una red mundial de voluntarios. Más información gratuita: Apartado de Correos 149 - 08190 Sant Cugat - (Barcelona)
 Tel./Fax: 93 5891908

Web en Internet: www.share-es.org

La estrella que anuncia el emerger de Maitreya

Una brillante "luminaria semejante a una estrella" de diferentes colores y formas está estimulando un debate en YouTube, blogs, periódicos y medios de comunicación. El 12 de Diciembre de 2008 Share International Foundation distribuyó un comunicado de prensa anunciando que, en el futuro muy cercano, una "brillante estrella" aparecerá en el cielo visible en todo el mundo, noche y día, anunciando la inminente aparición de Maitreya, el Instructor del Mundo. En Su primera entrevista en una importante cadena de Televisión de EEUU. Desde principios de enero de 2009 avistamientos de la "estrella" han sido notificados en todo el mundo y cientos de avistamientos han sido enviados a Share International. Esta es una pequeña muestra de las fotografías confirmadas como la "estrella".

aguapur
 www.aguapur.com

Agua para beber y cocinar
 Sistemas anti cal
 Filtros para la ducha
 Ahorradores de agua
 Recogida del agua de lluvia
 Depuración de residuales
 Kits de análisis
 Equipos de potabilización
 ...y mucho más.

Rector Tradó 13
 08014 Barcelona
902 252 900

**EINES D'ACER
 INOXIDABLE PER
 L'AGRICULTURA
 ECOLÒGICA**
 ecopur@ecopur.com
 www.ecopur.com

© Mossèn Jaume Vendoguer s/n
 E-23764 Villavieja de Baza (Jaén) CÁDIZ
 Tel. +34 973224031 Fax. + 34 973 32 44 12

Desde 1986

BIO

Vegetalia
 CALIDAD Y COMPROMISO

ANTIOXIDANTE, ENERGÉTICO Y REJUVENECEDOR

VEGETALIA, S.L. Mas Montserrat 08183 CASTELLCIP Tel. 900 14 16 72
 www.vegetalia.com

**0 %
 sacarosa**

**Endulzante
 Natural**

**Sin Calorías, Azúcares,
 Grasas, Colesterol**

SteSweet.
 Planta procedente de América del Sur, conocida por sus hojas dulces. Se utiliza como un sustituto del azúcar y no provoca caries. Poder endulzante 200 a 300 veces más que la sacarosa.

www.solnatural.cat

SERVEIS

Crea la teva energia renovable.

SOM energia

La primera cooperativa de producció i consum d'energia verda de Catalunya.

Fes-te SOCI

www.somenergia.cat

Parc Científic i Tecnològic UJG - Edifici Jaume Casademont - Porta B - Despatx 16 - C/ Pic de Peguera, 15 - 17003 Girona - info@somenergia.cat

bio SPACE

www.bioespacio.com

SUPERMERCADO ECOLÓGICO

C/ València 186 - 08011 Barcelona
Tel. 93 453 15 73
info@bioespacio.com

Lunes a viernes de 8:30 a 20:30h.
Sábados de 8:30 a 14:30h.

Parking
Servicio a domicilio
Tarjeta exclusiva de clientes
Se admiten tarjetas

ALIMENTACIÓN BIOLÓGICA - **Líderes en productos frescos:** Carnes al corte, frutas y verduras, lácteos, quesos y derivados, congelados, panes, proteínas vegetales - **COMIDA PREPARADA:** Platos precocinados - **EL SUPER-BIO:** Todo tipo de alimentos biológicos envasados - Higiene y cosmética biológica - Discos, libros y papelería - Ropa y calzado - Utensilios de cocina - Objetos de regalo y decoración - **COMPLEMENTOS DIETÉTICOS** - **BELLEZA:** Peluquería natural, bioestética y masajes - **ACTIVIDADES:** Cursos de cocina y nutrición.

Aprovecha las ofertas mensuales

REVISTA ATHANOR

Ecologia
Espiritualitat
Salut
Desenvolupament sostenible
Creixement personal
Ciència i Tecnologia
Solucions innovadores
Anàlisis socials
Remeis naturals
I molt més...

No perdís el ritme dels temps.

La revista capdavantera de les noves tendències per a un món millor ara també en format digital.

www.athanor.es

Participa a les accions de promoció del transport públic, caminades, pedalades, curses per la mobilitat, exhibicions de vehicles elèctrics i més activitats que organitzen, entre d'altres, els municipis d'Àlida, Arenys de Munt, Badalona, Barberà del Vallès, Barcelona, Begues, Bigues i Riells, Cabrera de Mar, Galdes de Montbui, Calella, Canet de Mar, Cardedeu, Castellar del Vallès, Castellbisbal, Castelfelers, Cerdanyola del Vallès, Corbera de Llobregat, Cornellà del Llobregat, el Masnou, el Prat de Llobregat, Esparreguera, Esplugues de Llobregat, Gavà, Gelida, Granollers, la Garriga, la Granada, la Palma de Cervelló, les Franqueses del Vallès, l'Hospitalet de Llobregat, Lliçà d'Amunt, Malgrat de Mar, Mataró, Molins de Rei, Mollet del Vallès, Montcada i Reixac, Montgat, Montmeló, Palau-solità i Plegamans, Pallejà, Parets del Vallès, Pineda de Mar, Ripollit, Rubí, Sabadell, Sant Adrià de Besòs, Sant Andreu de la Barca, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Boi de Llobregat, Sant Cugat del Vallès, Sant Cugat Sesgarrigues, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Sant Quintí de Mediona, Sant Sadurn d'Anoia, Santa Coloma de Cervelló, Santa Coloma de Gramenet, Santa Eulàlia de Ronçana, Santa Margalida i els Monjos, Santa Maria de Palautordera, Santa Perpètua de la Moçoda, Sentmenat, Sitges, Terrassa, Tiana, Tona, Vallromanes, Viladecans, Vilafranca del Penedès, Vilanova del Vallès, Vilanova i la Geltrú i Vilassar de Mar.

UNEIX-TE A LA GRAN SETMANA DELS PETITS GESTOS

PARTECIPA A LA SETMANA DE LA MOBILITAT SOSTENIBLE I SETMANA DELS PETITS GESTOS DEL 22 AL 29 DE SETEMBRE. LA REVOLUCIÓ DELS PETITS GESTOS CONTINUA.

Més informació a www.mobilitat.net

Generalitat de Catalunya

Cada 22 d'abril es commemora l'aniversari de la celebració per primera vegada al món del DIA DE LA TERRA - 1970 (Earth Day - 1970). En aquella ocasió més de vint milions de nord-americans, més de deu mil escoles i més de mil universitats arreu dels Estats Units d'Amèrica participaren en el Dia de la Terra. Més de sis-centes mil persones participaren a la Fira Ecològica en plena 5a. Avinguda de Nova York, i moltes més persones participaren en d'altres activitats. Aquella gent va sortir al carrer, va pressionar el Congrés i va iniciar el modern moviment ecologista. El Dia de

la Terra de 1970 va ajudar a generar el suport públic que va menar que s'adoptessin les lleis d'Aire Net, d'Aigua Neta, d'Espècies en Perill, i de Protecció dels Mamífers Marins; també es va crear l'Agència de Protecció Ambiental dels Estats Units. El Dia de la Terra va ser fundat pel senador de Wisconsin, Gaylord Nelson, i va ser organitzat per Denis Hayes. Va ser la més gran demostració de base de tota la història dels Estats Units. Des d'aleshores va començar a celebrar-se el DIA DE LA TERRA cada 22 d'abril.

El Dia de la Terra de l'any 2009 va establir el començament de la Generació Verda! Aquesta iniciativa, de dos anys, ha tingut enguany el seu moment àlgid, amb la celebració del 40è aniversari del Dia de la Terra, el dia 22 d'abril. Aquests són els principis de la Generació Verda:

- Un futur lliure de diòxid de carboni, basat en l'energia d'origen renovable, que posarà fi a la nostra dependència dels combustibles fòssils, inclòs el carbó.
- Un compromís de l'individu amb el consum responsable i sostenible.
- La creació d'una economia que tregui la gent de la pobresa per mitjà de crear milions de llocs de treball sostenibles i que transformi el sistema educatiu global.

En el marc de la Generació Verda, milers d'esdeveniments es van planejar en escoles, comunitats, pobles i ciutats de tot el món per celebrar el Dia de la Terra 2010, que va coincidir amb el 40è aniversari del Dia de la Terra. Per establir contacte amb els companys de Dia de la Terra de tot el planeta uneix-te al grup Dia de la Terra a <http://www.earthday.net>

www.diadelaterra.org

Per a demanar informació sobre l'Associació de la Terra

info@diadelaterra.org

firaperlaterra@diadelaterra.org

Entitat inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 18.739

Poden participar-hi com a socis totes les ONG, col·lectius o associacions públiques que hagin incorporat, o tinguin en projecte fer-ho a curt termini, els Principis de Valdez. També s'admeten aportacions i col·laboracions a títol individual.

- Desitjo participar-hi com a voluntari
- Vull contribuir-hi amb una aportació econòmica**
- Vull subscriure'm a la revista *Dia de la Terra*: 2 números l'any, 10 euros
- Volem fer-nos socis

Nom.....

Adreça

Municipi..... Codi Postal

Telèfon..... Correu Electrònic

Signatura

** Envia un xec a:
Núm. de compte corrent de Dia de la Terra: 3025 - 0001 - 10 - 1433021331

Dia de la Terra, c/o Bústia Verda, Apartat de Correus 10095, 08080 Barcelona. Telèfon: 902 883 519

NOMÉS

LA CATALUNYA LLIURE

DEFENSARÀ

LA NOSTRA TERRA

www.solidaritatcatalana.cat

34

35

“L’ecosofia planteja un canvi radical de percepció tant de l’home com de la Terra. Tracta la Terra mateixa com a ésser vivent.”

lupa de la mateixa manera que l’univers material. No és estrany doncs que el desenvolupament porti a la competició despietada. El desenvolupament és un concepte aliè a l’ànima afroasiàtica en general. Per alguna cosa la civilització tecnològica és una creació (extraordinària quan se la contempla aïlladament) d’una sola cultura, l’occidental. El desenvolupament conté una ideologia implícita i serveix els interessos de la civilització que hi té al darrere. I afirmar que no hi ha alternatives al desenvolupament és una forma moderna de colonialisme. L’essència del colonialisme no és l’explotació, sinó el monoculturalisme, la creença que una sola cultura pot marcar la pauta per a solucionar els problemes humans. L’anomenat ‘Tercer Món’ és en realitat dues tercers parts del món, i és insultant que anomenem aquests països “en via de desenvolupament”, com si no fossin altra cosa que una versió embrionària del que som nosaltres (i arribaran on som nosaltres si ens obeeixen).

–El desenvolupament és part de la fe en el progrés, que també crítiques.

–La fe en el progrés ens vol fer creure que som corredors en una cursa. No és sorprenent que l’acceleració sigui un concepte central de la ciència moderna. Hem caigut en la idolatria de creure que la quantitat val més que la qualitat. Ens faran creure que una hora de son, una hora de joia i una hora d’angoixa són totes seixanta minuts? Pensar que el temps és homogeni i que es pot mesurar, això sí que és primitivisme! L’home modern viu abocat al futur. Ens falta contemplació; per això estem sempre nerviosos i no sabem gaudir del temps.

–Deies que la Terra i la matèria són vives. En quin sentit?

–Trobo encoratjador veure que molta gent a Occident comença a recuperar la creença mil·lenària dels pobles de la Terra que pejorativament anomenem animisme. Tot té vida, i la Terra ma-

teixa té ànima, vida pròpia. Parlo d’animisme en el sentit tradicional d’un principi diví que anima la realitat i que és immanent a la natura. La vida i l’ànima no són accidents que apareixen en el món material; no són epifenòmens en un petit racó de l’Univers, sinó atributs essencials de la realitat. Tot està lligat: la Terra és viva, la matèria és viva. Tenen, però, vida mineral, no autoconsciència o sensibilitat. És interessant saber que l’Església no va mai oposar-se a la creença en l’anima mundi (el que va condemnar és que aquesta ànima fos l’Esperit Sant, que seria panteisme).

–Què recomanaries per exemple als qui viuen a les ciutats, per tornar a sentir que la Terra és viva?

–Cal contemplació, silenci, passejar... Passejar més, i no agafar un taxi per fer un quilòmetre quan es pot caminar. El silenci interior ens ajuda a no atordir-nos, a no reaccionar amb les mateixes armes contra el que ens neguiteja. Avui no és fàcil, ni tan sols en un petit poble com aquest. Un dia caminava i sentia l’estrèpit d’un martell pneumàtic a casa dels veïns. Resulta, però, que aquell soroll no era de cap eina industrial, sinó el que en diuen ‘música màquina’...

“La connexió amb l’invisible et permet viure plenament, sense descoratjar-te. Com que no crec en el futur sinó en la tempiternitat, l’eternitat en el present, puc permetre’m el luxe de ser optimista.”

–I què recomanaries a escala del conjunt de la societat?

–Els desafiaments d’avui demanen no només reformes benintencionades o solucions tècniques, sinó una transformació radical, una metanoia, una superació de la visió purament mental. Cal, primer, superar la fal·làcia de la quantitat. Numèricament cinc milions és més que tres-cents mil, però les persones no són quantificables. Som microcosmos: no som, cadascú, una petita part del món, sinó un món en petit. El complex d’inferioritat és manca de fe. Els sants no n’han tingut mai, per molt que estiguessin en minoria. Una epidèmia actual és la depressió i l’angoixa, que en bona part és tirar la tovallola, perdre l’esperança. Però l’esperança no és de futur, sinó de l’invisible, d’una altra dimensió que fa que valgui la pena viure la vida, fins i tot si és una vida curta o sota condicions d’explotació. La connexió amb l’invisible et permet viure plenament, sense descoratjar-te. Com que no crec en el futur sinó en la tempiternitat, l’eternitat en el present, puc permetre’m el luxe de ser optimista. Viure la mortalitat i la tempiternitat em deixa les mans lliures per a construir un món millor, no a partir d’estratègies i projectes sinó de la llibertat d’esperit, obert al que la plenitud de la vida pugui portar.

Les veus de la Terra

–Quan vas començar a sentir la connexió amb la natura? Ja de jove, o potser a través de la teva experiència a l’Índia?

–Oh, ja a la primera joventut. Tenia un cosí quatre o cinc anys més gran que era apassionat de la natura. Gairebé tots els caps de setmana, sempre que feia bo, agafàvem la motxilla i anàvem per Catalunya a pujar muntanyes. Em recordo molt del Tagamanent, que no he tornat a pujar des de l’any 35 o 36. També, naturalment, Montserrat, i el Puigmal. Un cop em vaig banyar en un llac glacial prop del cim del Puigmal! També vaig provar a escalar amb cordes una o dues vegades, però em semblava una mica artificial. El que sempre m’ha apassionat és anar passa a passa per les muntanyes.

–Deia Sant Bernat que “els boscos i les pedres ensenyen allò que no s’arriba a sentir dels mestres”. Et parlen els arbres i les roques de Tavertet? Què et diuen?

–Sí, em parlen en llenguatge petri i arbore, però no el sabria traduir a les llengües humanes. Seria una traïció posar en boca dels arbres i les pedres el que jo interpreto que diuen. Vaig fer Química a la Universitat de Barcelona i vaig estudiar un fotimer de reaccions químiques. Després, en esclatar la Guerra Civil, vaig anar a una universitat alemanya. Tenia un professor bielorús que havia estat deixeble de Mendeleiev i que ens posava set hores al dia de laboratori; res de llibres! Allà vaig entrar en una relació directa amb els elements químics, intuïnt la seva presència tot i que no podíem estar-ne científicament segurs. És més fàcil amb la química orgànica, però jo feia química inorgànica i també ens en sortíem. Dèiem: “aquí hi deu haver cobalt”, no pel color ni per l’olor, sinó per un sentit diferent, el que anomenàvem “sentit químic”. En qualsevol cas, estic ben d’acord amb aquesta frase de Sant Bernat, que jo he citat moltes vegades. Però per a sentir als arbres i les pedres cal no experimentar, sinó experiència, que és més femenina, receptiva i contemplativa.

que són incompatibles amb l’experiència i els arquetipus de la majoria de les cultures no occidentals. La ciència moderna no és neutral ni universal. Produeix resultats fantàstics, però la majoria de les seves dades són irrelevantes si el que realment volem és, com demana l’ecosofia, compartir la saviesa de la Terra i participar plenament en l’aventura de la realitat.

–D’aquesta perspectiva intercultural sorgeix també la teva crítica al desenvolupament.

–Els arquetipus que estan a la base de la idea de desenvolupament impliquen una antropologia inadequada per a tres quartes parts de la població del món. El desenvolupament veu l’home com una pila de necessitats quantificables que cal desenvolupar. Dóna per descomptat que l’home es desenvo-

EN QUINA BATALLA LLUITES?

Estem vivint una època de canvis considerables, alguns dels quals amenacen la nostra supervivència al planeta. **S'ha dit: "El segle XXI serà espiritual o no serà."** Hem desconnectat la dimensió espiritual de l'economia, la política i la ciència. Hem oblidat la dimensió sagrada del medi on habitem: la terra.

Sense espiritualitat l'economia es mou per interessos egoistes i fruit de l'avarícia; la política es mou per les lluites de poder i no hi ha un veritable esperit de servei al poble; i la ciència oblidada la dimensió de l'ànima, amb la qual cosa es perd la visió del cos com un tot. Ànima, ment, cos i relacions formen un sistema, i quan una part del sistema es desharmonitza la resta es veu afectada i també emmalalteix.

Per tal de canviar del paradigma materialista al paradigma espiritual, per tal de passar de l'ego-sistema a l'ecosistema, hem de començar per cadascú de nosaltres. Desfem-nos de les influències perjudicials i despleguem tot el nostre potencial. Assentem-nos en el nostre poder personal per tal d'actuar sobre el món i canviar-lo; per tal d'influir sobre les normes del món i transformar-les. El nostre poder personal rau a ser autèntics, bells, amorosos, tolerants, compassius, generosos, delicats i forts. Poderosos amb un poder associat al nostre propi valor i talent, i no al sistema ni als càrrecs. Un poder que no imposa, sinó que brolla de la nostra autenticitat. Un poder que ens allibera de necessitar l'aprovació de l'altre.

Treballem junts en un nivell superior de pensament i de ser! Prenguem la força i la nutrició del nostre ésser, de la Font, i no dels efectes de les nostres accions. Connectem amb les nostres qualitats originals: autenticitat - puresa, saviesa, pau, felicitat,

amor i veritat. No hi ha tasca més important per a l'ésser humà que la de connectar amb la seva pròpia ànima i despertar l'energia continguda per tal de desplegar el potencial que té dins seu.

Siguem conscients del fet que si simplement lluitem contra el sistema existent li cedim el poder. El sistema de dominació hi té a veure amb la impotència, amb treballar amb quantitats limitades d'energia. Això és així quan treballem només amb l'energia que ens proporcionen el nostre ego, el nostre cos i els assoliments de les nostres accions. Quan treballem des de la consciència de la carència i de l'escassetat, la nostra energia és limitada. Aquest sistema parteix d'una base que creu i afirma que només existeix una determinada quantitat d'energia i que per això hem de prendre el poder a d'altres, ja que no sabem on o com tornar-nos a abastar.

Tot allò que prenem d'una font que pertanyi al sistema ens manté en el sistema i hem de retornar-ho al sistema. Per això ens mantenim en un cercle, donant-hi voltes sense canviar la qualitat de l'energia ni d'allò que aportem al sistema.

Treballar amb energia abundant és ser conscient que ets un canal, un instrument, un ésser connectat al tot i a l'Univers. Abastar-te de l'energia divina, espiritual i transcendent et dóna la capacitat de canviar el sistema unit a d'altres que també són conscients que ara hem d'actuar junts des de la consciència desperta, sense límits.

Les persones que tenen la consciència desperta i que estan connectades a allò transcendent accedeixen a les quantitats abundants i il·limitades d'energia que es troben més enllà dels límits del sistema imperant, amb la qual cosa es converteixen en éssers plens de possibilitat i de

poder. Han modificat la seva identitat limitada i el seu sentit del ser, i així aconsegueixen desplaçar els límits i eliminar les línies frontereres. Han transcendit l'egocàracter, el personatge, el jo limitat. Tenen domini sobre totes les intel·ligències, inclosa la intel·ligència espiritual, la intel·ligència contra l'adversitat (la resiliència), la intel·ligència creativa i la intel·ligència divina: la saviesa.

Per tal de col·laborar en la creació i construcció d'un nou paradigma, primer hem d'estar desperts i veure-hi amb claredat. Deixar de mantenir el que és vell per tal de donar naixement al que és nou. Ser conscients de l'impacte que tenen els nostres pensaments, les nostres creences i la nostra visió en la nostra vida i en les nostres relacions. És un despertar que implica estar informats, ser responsables i ser conscients de la necessitat de cooperar, solidaritzar-se i viure en els valors, tenir una visió àmplia i global que inclogui la dimensió espiritual.

Tant dones com homes hem de reinventar la nostra vida. Reinventar-la significa canviar el patró de comportament i actuar des d'un altre espai: actuar des de la generositat i deixar de ser persones necessitades, aferrades i dependents.

Ens és difícil perquè, d'una banda, no deixem anar les dependències ni els estereotips culturals, i, de l'altra, encara no hem connectat amb l'experiència del poder autèntic; del poder per a la creació de la vida, i no per a la destrucció en una competició. Una persona assentada en la seva essència no destrueix allò que crea. Si liderem des d'aquesta consciència es reduirà la violència: arribarà un moment en què noindrà sentit i desapareixerà.

Quan veiem la situació del món, molts volem servir-lo. Però quan les nostres ments es veuen afectades per la situació mundial, realment no podem servir. Una ment plena de ràbia o de tristesa, de queixes i lamentacions, no pot servir per a generar una transformació amb impacte real. En el silenci accedim a l'espai del nostre ésser des d'on brollen la compassió, la confiança i el respecte.

Visquem en el ser i així facilitarem el pas de la cultura del tenir a la cultura del ser. És una cultura en què hom no empetiteix l'altre per tal d'enfortir-se a si mateix, ni el jutja superior o inferior. Crea mètodes per capacitar tots els altres, retornant l'esperança a cadascun d'ells. Aquesta capacitat és un apoderament espiritual. **Ens exigeix exercitar l'art i la ciència del silenci, des d'on connectem amb la nostra intuïció, la nostra guia interior impulsora de la creativitat transformadora.**

Escollim bé les nostres batalles, i no perdem el nostre temps i la nostra energia en les que són petites. Hi ha batalles vitals per les quals lluitar en aquests moments de crisi. Si no vencem, la nostra continuïtat es veurà qüestionada: per l'escalfament global, el consum de l'aigua, la fam, el treball infantil, les guerres...

Quan homes i dones visquem en l'ésser essencial treballarem junts com a còmplices en la creació d'un món nou. Deixarem que caiguin definitivament les velles estructures edificades pels egos i donarem pas a una nova creació.

Miriam Subirana i Vilanova
Extractes del llibre *Còmplices, más allá de las relaciones de dependencia*.
Ed. RBA-Integral.

LA VISIÓ POLÍTICA D'AVUI, CAP A UNA POLÍTICA SOSTENIBLE

Quan el món mostra senyals evidents de desordre, fallida i corrupció, ens cal recuperar la connexió amb la font de la inspiració, de la bellesa i de l'espiritualitat. Espiritualitat, sí! Hem de perdre la por d'una vegada a aquesta paraula i comprendre el seu significat fora de prejudicis i comparacions amb la religiositat. Espiritualitat és la presència del que és veritable, autèntic i honest en nosaltres; per tant, tothom pot ser espiritual si reconeix i venera la certesa de sí mateix.

Innegablement la pèrdua d'aquest reconeixement ens ha fet orfes de les nostres arrels i dels nostres principis i, dissortadament i com a conseqüència, hem malmès tot el que han tocat les nostres mans. Tal com li va passar al rei Mides, tot el que l'ésser humà ha tocat amb ànim capciós no s'ha convertit en or sinó en quelcom més fastigós que tampoc no ens podem empassar.

Ara tot ens esperona a ser arriscats per encetar altres maneres. La por ha fet morir grans idees i moltes iniciatives genials que han pecat de ser massa avançades per a l'època i que empenyien més allò bo desconegut que la mediocritat coneguda. Com tothom, nosaltres no som tan diferents i preferim bojos coneguts que savis per conèixer. Així doncs, tenim l'esguard ple de somnis que necessiten viure i han estat massa temps desats al rebost.

En tot cas, és ben cert que calen noves maneres, que molts dels afers de la política social estan esgotats i que els intents aferissats de posar contraforts per evitar els esfondraments seran en va. Quan el malalt necessita cirurgia no podem resoldre la qüestió donant-li dues aspirines.

De vegades, prendre mesures no dràstiques ha estat una decisió intel·ligent per evitar mals majors i no generar pors i inseguretats als ciutadans atemorits de manera innecessària. En canvi, no és una decisió intel·ligent quan cal fer un gir de l'estratègia amb coratge i agosarament i, en lloc de fer-lo, restem acovardits i indecisos per evitar el sotrac que representa dir als ciutadans que hem fet fallida i que hem de començar de nou, i que potser hem de deixar moltes de les coses conquerides a canvi de la incertesa.

En tot cas, **més val perdre part dels nostres avantatges materials obtinguts a canvi de l'oportunitat de ser lliures de nou i fer net i taula rasa de tantes qüestions podrides, corruptes i irrecuperables i tenir l'oportunitat de redreçar el timó de la humanitat** per evitar el cant encisador i enganyós de les sirenes del materialisme.

Els polítics actuals no saben què fer. Per un costat les solucions que besllumàrem no tenen res a veure amb la situació que hem

d'afrontar. Moltes de les vies que coneixem tenen el pas barrat i continuar requereix obrir-ne de noves; però, alhora, la seguretat que pretenen vendre al personal és absolutament insegura. El seu poder i capacitat de gestió depèn del fet que la ciutadania se'ls cregui i cregui en els seus programes. **El nous programes han de ser necessàriament una visió completament nova i arriscada de la situació;** i el parany és que ells volen donar la seguretat que no podran donar. Si són coratjosos, la por en la inseguretat que pateix la gent els farà perdre vots, i si són poc agosarats no ens ajudaran a trobar els nous camins que necessitem tots plegats.

Tenen massa supeditacions, estan massa sotmesos a condicionants restrictius ideològics, econòmics, tecnològics, socials... i de servilisme a aquells que els proporcionen el finançament: els bancs, els lobbies, les multinacionals, les institucions globals, els pactes preelectorals...; en definitiva, tot.

Aquesta situació insostenible és produïda per l'ocultació. Si molts dels convenis inconfessables (perquè convenen al partit i potser al govern però no a la ciutadania) estiguessin oberts a l'opinió pública i en conseqüència els sistemes polítics fossin més transparents i participatius, totes les males gestions simplement serien impossibles, perquè la gent no les acceptaria o les assumiria acceptant les conseqüències. **Tothom pot estar d'acord amb els canvis dràstics si comprèn per què s'han de dur a terme i alhora està d'acord amb la decisió proposada.**

Els pactes ocults fan que existeixin dos espais de joc diferents alhora: aquell en què es juga ocultament en les elits de la política sense que la ciutadania n'estigui informada ni comprengui, i la basta pantomima que es representa com un espectacle global i a la vista de tots. Ens poden enganyar i poden confondre els nostres cervells i els nostres sentiments, però hi ha quelcom dins nostre que percep la manca de rigor, de veritat i noblesa en una part important del que ens envolta. La gent no està satisfeta i, sense saber el que se'ls amaga, saben que tot plegat no és un joc net.

Això fa que la ciutadania no actui de cor; no mostra confiança en l'esdevenidor, no té esperança en aquest projecte de vida que altres ens han organitzat amb unes intencions que no són les nostres. Davant d'això, molts actuen sense convenciment i s'adapten amb resignació, acceptant el menor mal possible entre les poques possibilitats d'interès que se'ls presenten a les convocatòries electorals. Altres, fent el joc als responsables, volen treure'n profit de manera egoista i capciosa aprofitant les aigües enterbolides per fer el seu agost.

Res a veure amb l'actitud apassionada i plena d'anhel d'aquells que creuen en la vida i viuen d'acord amb els ideals més alts. Ens

caldria ser absolutament sincers i mostrar sense embuts el nostre enuig i el nostre rebuig. Ens cal trobar sortides insospitades a tot plegat i fora de les normes de joc convencionals i establertes, perquè ja estan exhaurides.

Cal crear entre tots un sistema de coresponsabilitat en què puguem debatre el nostre futur, sense intermediaris ni representants, veient amb claredat les possibilitats de futur i podent decidir el que volem de manera madura i responsable. Però inevitablement per poder arribar a trobar aquesta oportunitat hem de deslliurar-nos de les submissions que ens limiten i condicionen. Hem venut molt barata la nostra llibertat i el nostre poder decisor i, quasi sense adonar-nos-en, hem caigut en un parany en què tot es presenta amb el bonic embolcall del servei i de la protecció ciutadana. Moltes iniciatives i propostes institucionals aparenten ser solucions centralitzades per al bé comú, però malauradament acaben sent sistemes rígids que no accepten la diversitat d'opinió ni les solucions alternatives.

Aquest panorama de confusió és el mateix que les persones vivim a la societat: **busquem una vida més ètica i noble però ens fa recança perdre les comoditats que ens posa en safata la societat del consum i del malbaratament.** Volem que les institucions siguin transparents i fiables però molts de nosaltres no volem ensenyar el nostre joc brut... Com que no se'ns fan prou evidents les conseqüències dramàtiques dels nostres actes, continuem acceptant el que és inacceptable. Les causes no se'ns fan prou evidents per la nostra mandra de cercar-ne els orígens amb determinació i d'assumir la responsabilitat que ens pertoqui; i també perquè molts interessos ocults d'aquells que manegen les coses eviten que ho vegem, perquè utilitzen estratègies de distracció.

L'estratègia de la distracció és la més utilitzada per les persones que hi ha a les institucions de poder. La duen a terme creant polèmiques entre dretes i esquerres, entre creients i agnòstics, aprofitant les situacions perilloses per augmentar la por i justificar el sentit de les institucions públiques, afavorint l'entusiasme pel futbol, per les diversions i per aspectes banals de la vida... Aquestes són les eines preferides per aquells els objectius dels quals van molt més amunt d'aquests antagonismes tan superficials. L'objectiu és crear la distracció i la dispersió per mitjà d'enfocar l'atenció sobre qüestions que no toquen el moll de l'os de la vida.

Necessitem recuperar el seny i no ho podem fer mentre no vegem clar l'objectiu. Els nostres actes no podran afavorir el canvi perquè romandrem enredats en les opcions dels afers quotidians. I aquell qui mira el plat no vigila el cel.

Jordi Orús

SERVEIS

Restaurante Hindú Vegetariano

Govinda

Menú mediodía y fin de semana
Desde 1986

R. Vila de Madrid, 4
08002 Barcelona
Tel. 93 318 77 27
www.amalteaygovinda.com

Restaurant Vegetarià Amaltea

Diputació 184 - 08001 Barcelona -
Tel. 93 454 88 13 - metro Urgel -
www.amalteaygovinda.com

Restaurant Vegetarià la riera

Vine i tornaràs

Regent Mendilés, 15 - 08028 BCN
Tel. 629 57 42 68 / 650 42 94 40
HORARI: de dilluns a dissabte, de 13 a 16h menys festius.

Sopars per a grups

PRODUCTES ECOLÒGICS I NATURALS
COMERÇ RESPONSABLE - PIONERS DES DE 1988

- Hortalisses i fruites fresques de conreu biològic
- Pans integrals de diversos cereals biològics
- Productes a l'engròs
- Cereals biològics
- Flocs de cereals biològics
- Formatges artesans
- Lactis
- Pastes integrals (espaguetis, tallarines, fideus, galets, amb farines biològiques)
- Proteïnes vegetals (seitán, tofu, tempeh)
- Oli d'oliva premsat en fred, biològic
- Cosmètica alternativa
- Farmaciola Natural
- Flors de Bach
- Llibreria Ecologista
- Música, cassetes

E-mail: botigadelsol@telefonica.net
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 14h i de 16.45 a 21h
Xiquets de Valls, 9 (Plaça del Sol - Gràcia) Tel. 93 415 55 30 - Barcelona

divulgació
comunicació
sensibilització
formació
estudis
assessorament
exposicions
energia

ecoserveis

Desenvolupem, referents en valors energètics
Trobem en una associació sense ànim de lucre que treballa a cadell entre la punta punta i la contextualització de la tecnologia de les energies renovables, foto-voltaica i solar i el medi ambient en general.

El nostre servei:

- Campanyes educatives d'informació, guies informatives, i material divulgatiu de temàtica energètica i ambiental per a centres de comunitat i desenvolupament.
- Consejos, assessoria i tallers: formació personal i entre altres: oficines energètiques, renovables, solar i solar per cada tipus de públic.
- Exposicions, vídeos, joguets i materialització d'exposicions de temàtica ambiental.
- Jornades organització de jornades, seminaris i conferències en temàtiques d'actualitat ambiental.
- Serveis de consultoria ambiental i assessorament energètic a les fires d'empreses petites i mitjanes.

ecoserveis

Dades de contacte:
C. Compañeros 3, Barrio
OCTE Barcelona
Tel. 902 88 48 38
info@ecoserveis.net
www.ecoserveis.net

QUIN ESTAT NACIÓ PER AL SEGLE XXI?

La forma d'organització política avui coneguda com estat nació és un invent relativament recent a les societats occidentals. Aquest invent, en la forma dominant a Occident, ha estat imposat a la major part de la població mundial al llarg del segle XX, malgrat que es basa en un nombre d'idees i actituds socials totalment alienes a les cultures tradicionals.

Avui dia l'estat nació ja no és una forma avançada d'estructuració social, perquè ja no serveix l'interès general de tota la societat, sinó solament els interessos de les castes dominants, siguin polítiques, militars, burocràtiques, financeres o propietàries. Tant si es considera l'estat nació en la seva versió totalitària (dictadura civil o militar, dictadura del proletariat, república socialista, etc.) com en la seva versió 'democràtica' (república presidencialista, monarquia constitucional, etc.) cap d'elles mai no està al servei del 'poble', sinó més aviat al servei del poder de la jerarquia, en qualsevol de les seves formes.

L'estat nació modern, amb les seves ànsies de domini sobre els humans i sobre la natura, s'ha anat configurant sobre l'opressió de les cultures locals i sobre l'espoli de la natura. En el marc de la globalització, els estats nació que es varen configurar al llarg del segle XX han servit per a assegurar el domini dels poders transnacionals (sobretot industrials, econòmics i financers) sobre la població i sobre els béns comuns del planeta.

La causa profunda de l'actual situació de crisi ecològica, econòmica, social i cultural arreu del món no és altra que les dimensions assolides tant pels estats nació com per les

institucions que els donen suport. La seva grandària fa que ni els que suposadament 'gestionen' l'estat nació realment siguin capaços de fer-ho. La primera persona que va abordar aquesta greu problemàtica va ser el professor Leopold Kohr, quan a començament dels anys 50 va desenvolupar el concepte de mida crítica i la seva brillant crítica a la democràcia de masses a la seva obra *The breakdown of nations*.

Una nació assoleix la seva mida crítica quan els costos dels serveis que proveeix a la ciutadania esdevenen superiors als beneficis que els seus ciutadans i ciutadanes en treuen. Hi ha quatre elements que contribueixen a l'increment de la mida d'una nació: un augment numèric de la seva població, un augment de la seva densitat, una major integració de les seves parts constituents i un augment de la velocitat a què la seva població s'ha de moure. La velocitat de moviment augmenta com a resultat de la major integració de les parts territorials en unitats més grans. La massa de població augmenta no només de forma numèrica, mitjançant els naixements, sinó també de forma efectiva, mitjançant un augment en la velocitat a què es mou. I una nació es veu forçada a augmentar la seva velocitat quan augmenta el grau de centralització i integració per l'augment dels contactes comercials i administratius entre el centre i les parts perifèriques, o entre elles mateixes. Així no solament augmenta el nombre de moviments, sinó també la velocitat amb què es fan.

El que avui cal per a superar la crisi ecològica, econòmica, social i cultural del nostre món és un alentiment del ritme de vida a través d'un augment de les autonomies regionals i

SERVEIS

42

RESTAURANT D'AUTOSERVEI

Menú
a base de 3 plats, pa i postres
per només 8,75 euros
(7% IVA inclòs)

Alimentació naturista equilibrada a base de productes integrals de primera qualitat - Menú del dia molt complet i variat - Extensa carta de plats i ampli assortiment de begudes naturals i postres - Servei dinàmic i àgil amb gran capacitat - Ambient senzill, modern i climatitzat sense alcohol ni tabac - Un model únic en la seva especialitat.

Santa Anna, 11-17 · 08002 Barcelona · Tel. 93 318 23 88 / 93 318 26 84
www.selfnaturista.com E-mail: info@selfnaturista.com
Horari continu de 12 a 22h cada dia excepte diumenges i festius.

AIAM

TAI-TXI, QI GONG terapèutic
MEDITACIÓ I ALQUÍMIA INTERIOR
JOC DE CONSCIÈNCIA
SIMBOLOGIA SAGRADA
AIKIDO com a via iniciàtica
TRANSMUTACIÓ I CONEIXEMENT
PER LA PRÀCTICA AMB ELS LABERINTS
CAL·LIGRAFIA I PINTURA com a eines de creixement

i jocs de consciència

Prof. Jordi Calvet Banchs
vint anys de pràctica i deu d'ensenyament.
www.aiam-institut.org

ESCOLA AGRÀRIA DE MANRESA

Més de 30 anys d'experiència formativa en producció agrària ecològica i energies renovables al món rural.

Formació professional NOVETAT!!!
Realitzem un cicle formatiu de grau mitjà. Tècnic en producció agroecològica de 2000 hores, on formem professionals per a treballar a l'agricultura i ramaderia ecològiques.

Formació contínua
Organitzem cursos amb l'objectiu de contribuir al reciclatge i la formació permanent dels professionals i tècnics del sector agrari i àmbit rural.

Producció agroalimentària ecològica (PAE):
cursos (presencials i en línia) adreçats a persones que vulguin iniciar o reconvertir les seves produccions agroalimentàries a ecològiques.

Eficiència energètica: cursos adreçats a pagesos i persones de l'àmbit rural que vulguin millorar l'eficiència energètica de les seves construccions, instal·lacions i maquinària.

Altres projectes
Transferència tecnològica en producció agrària ecològica. Realitzem: Jornades tècniques i seminaris, visites tècniques i experiències de camp.

Incorporació de joves
Elaborem i acompanyem l'itinerari formatiu per a la incorporació de les joves i els joves a l'activitat agrària.

Emprenedoria en producció agrària ecològica
Formem en gestió tècnica econòmica a emprenedors en producció ecològica, i els acompanyem en l'elaboració del propi pla d'empresa.

Centre de Capacitació Agrària de Manresa
Adreça: Avinguda Universitària, 4-6
(Edifici FUB), 08242 Manresa
Tel. 93 874 90 60
Fax 93 877 16 34
ccagraria.manresa@gencat.cat
www.gencat.cat/dar/ecas

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura,
Alimentació i Associació Rural

la botiga d'integral

Des de 1982
productes ecològics
i naturals

Euclides, 11 - Tel. 933 577 897
08031 Barcelona
Metro Vilapicina, LS

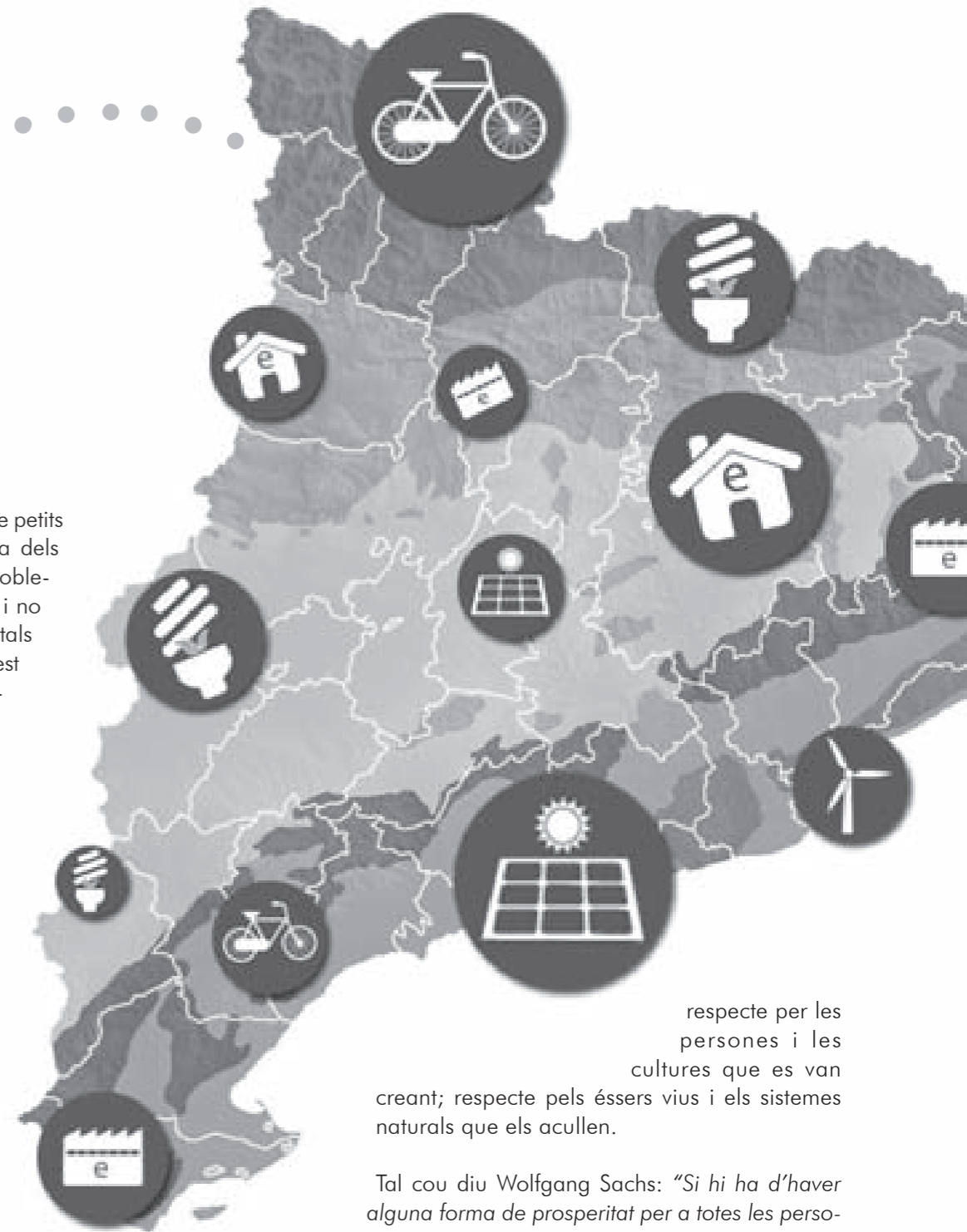
HORARIS: dilluns a divendres
de 9 a 14 i de 17 a 20 h.,
dissabte de 10 a 14 h.

43

locals. O, dit d'una altra manera, un sistema de petits estats lleugerament confederats, la ciutadania dels quals pugui resoldre la major part dels seus problemes quotidians en el seu propi barri o poble, i no havent d'anar a distants oficines governamentals o allunyats centres de subministrament. En aquest sistema cal que l'economia sigui localment controlada, que l'energia que la fa funcionar sigui aquella que s'obté de la captació de les fonts lliures, netes i renovables que flueixen per la biosfera, que els aliments que necessita la població es conreen de forma ecològica tan a prop com sigui possible de les persones que els han de menjar, etcètera.

Catalunya, per la seva especial situació a Europa (un elevat grau de consciència nacional de la població del país, un cert nivell d'autonomia assolit en el marc de l'estat nació unitari espanyol, una superfície territorial no gaire extensa, una població no gaire gran...), bé que podria exercir un paper pioner en la creació i el desenvolupament d'una nova forma política d'organització del seu estat, que deixés enrere els trets característics de l'estat nació (domini sobre les persones i domini sobre la natura) i que fos més adequat a les necessitats de les persones i dels ecosistemes en els quals aquestes persones viuen en aquest començament de segle XXI. Aquestes necessitats són totalment diferents de les de les persones que van viure a l'època en què els estats nació es van configurar en la forma que el segle XX ens ha llegat. Aquesta forma està demostrant la seva incapacitat tant per a abordar com per a resoldre els problemes ecològics, econòmics, socials i culturals que avui vivim i que hem de resoldre, al més aviat possible, en aquest segle, si es vol fer realitat allò de 'viure bé sense fer malbé'.

Catalunya necessita una forma d'estat que sigui força diferent dels estats nació avui encara vigents. Un estat en pau amb la natura i en pau amb les cultures que les persones han creat i continuen creant i recreant en la vida quotidiana. I aquesta forma d'estat sabem com no ha de ser: no s'ha de mimititzar l'estructura dels estats llegats pel segle XX, amb les seves grans estructures i burocràcies. Pel que fa a com hauria de ser, solament ho entreveiem: estructures més petites i lleugeres, molt properes a la ciutadania i directament responsables davant d'ella;

respecte per les persones i les cultures que es van creant; respecte pels éssers vius i els sistemes naturals que els acullen.

Tal cou diu Wolfgang Sachs: "Si hi ha d'haver alguna forma de prosperitat per a totes les persones que compartim aquest planeta, s'ha de superar l'actual model de producció i de consum, i deixar espai per a estils de vida i de benestar que deixin una molt lleugera petjada ecològica sobre la Terra. Les pautes de producció i consum mai no seran justes tret que emprin pocs recursos i siguin compatibles amb els sistemes vius del planeta. Per aquesta raó, al segle XXI no hi podrà haver equitat sense ecologia. I no serà possible reconceptualitzar l'equitat sense recuperar la diversitat de visions sobre la prosperitat. La vinculació del desig d'equitat amb el concepte de creixement econòmic ha estat la pedra filosofal de l'era del desenvolupament. Desvincular el desig d'equitat del creixement econòmic i vincular-lo a les nocions de benestar basades en les comunitats i les cultures serà la pedra filosofal de l'era del postdesenvolupament."

I Catalunya, per la seva especial situació política i social, podria dir-hi quelcom, en tots aquests afers. Però per a fer-ho possible **s'ha d'obrir un nou espai polític, que superi totes les mancances de l'espai polític existent des de la mort del dictador.**

Pep Puig
Alternativa Verda

CONVOCATÒRIA INTERNACIONAL DEL KLIMAForum10 (CANCÚN)

Els moviments autònoms i les organitzacions autònomes d'indígenes, nòmades, camperols, pescadors, treballadors, dones, joves, mestres, estudiants, veïns, activistes socials, defensors dels animals, ecologistes, ambientalistas, jubilats, pensadors, científics i ciutadans en general són convocats a participar al Klimaforum10, que tindrà lloc a Cancún (Puerto Morelos, Mèxic) entre el 26 de novembre i l'11 de desembre de 2010, paral·lelament a la celebració de la COP-16 de les Nacions Unides.

Convençuts des de fa molts anys de la gravetat del canvi climàtic i de la manca de resultats de les cimeres governamentals davant d'aquest problema, i convidats molt especialment l'any 2009 pel Danish Board del Klimaforum09 per tal de donar continuïtat a aquesta pròspera iniciativa de Copenhaguen, **moviments de la base social mexicana han decidit organitzar una cimera ambientalista autònoma, sense influències corporatives ni governamentals, paral·lelament a la COP-16 de les Nacions Unides.** Els moviments de base social convocats pel Klimaforum10 disposaran a Cancún d'un espai obert a tots, on puguin reunir-se, debatre respostes constructives i trobar consensos d'acció internacional a la catàstrofe climàtica; un espai en què surti enriquida la societat. Davant la cimera en què els governs fracassen, els pobles avancen.

Els participants poden proposar l'organització de xerrades, tallers, taules rodones, seminaris, fòrums, assemblees, trobades, jornades internacionals i actes culturals en el Klimaforum10. Una altra forma de participació activa poden ser les taules de treball. Temes suggerits: eliminació de l'energia nuclear; sortir de la dependència del petroli i el carbó; sacralitzar l'aigua; salvar animals i plantes; protegir els boscos i les selves; reestructurar l'agricultura, la pesca, la ramaderia i les granges; reduir el transport i la urbanització; minimitzar els residus; decreixement econòmic; justícia climàtica; accelerar la transició; floriment de les cultures; les falses solucions que ofereix el sistema establert; etc. Per a més informació sobre el Klimaforum10, actualitzacions, voluntariat, tarifes i altres qüestions: www.klimaforum10.net

ELS VERDS - ALTERNATIVA VERDA ABANDONA LA COALICIÓ 'SÍ' I S'ADHEREIX A SOLIDARITAT CATALANA - COALICIÓ PER LA INDEPENDÈNCIA

Després d'un mes d'agost d'intens treball i d'haver constatat l'elevat grau d'inoperativitat política de la coalició Sí i de la manca de garanties per a poder defensar els objectius de l'ecologia política, l'organització ecologista Els Verds - Alternativa Verda ha decidit abandonar la coalició Sí i treballar en el marc de Solidaritat Catalana - Coalició per la Independència, atès que aquesta coalició ofereix més garanties per a la defensa dels ideals ecologistes que Alternativa Verda ha pregonat des de la seva fundació.

Solidaritat Catalana per la Independència té com a objectiu la proclamació de la independència de Catalunya en la propera legislatura. En el seu lloc web (<http://solidaritatcatalana.cat/>) afirmen: "Amb les reformes aprovades pel govern espanyol i la seva política econòmica la majoria de catalans hem perdut molts drets, no només laborals sinó socials, que podríem mantenir i augmentar si fóssim independents. Ara hi ha milions de catalans que ens sentim atacats pel govern espanyol del PSOE i sabem que un canvi de govern a l'Estat espanyol liderat pel PP empitjoraria encara més la situació. És per això que l'única sortida digna és la independència, decidir per nosaltres mateixos, una nació solidària capaç d'avançar sense excloure ningú."

EL ZERO CARBON BRITAIN 2030 ÉS PRESENTAT A BARCELONA

El Zero Carbon Britain 2030 ha estat presentat a Barcelona. És un marc per a la creació de polítiques positives i realistes encaminades a eliminar les emissions dels combustibles fòssils en el termini de vint anys. Proveeix de solucions polítiques i econòmiques als reptes urgents revelats per la ciència del canvi climàtic, i destaca com es pot transformar el Regne Unit en una societat eficient, neta i pròspera en què hi hagi zero emissions de diòxid de carboni. Cada capítol de l'informe, que cobreix les àrees d'energia, transport, ús del sòl, construcció i indústria, ha estat redactat conjuntament pels especialistes del Regne Unit més destacats en els seus camps, incloent-hi elaboradors de polítiques, científics, acadèmics, tècnics de la indústria i d'organitzacions no governamentals.

El dia 16 de juny d'enguany aquest informe va ser presentat al Portcullis House, les Cases del Parlament britànic. A Barcelona la presentació va tenir lloc el dia 13 de setembre a la seu dels Enginyers Industrials de Catalunya, en un acte moderat per Josep Puig i Boix, Dr. enginyer industrial, professor d'energia a la UAB. A l'acte es van presentar estudis i escenaris baixos en emissions de carboni i va comptar amb les intervencions de Gunnar Boye Olesen, coordinador Internacional de la Network for Sustainable Energy; Godfrey Boyle, fellow de la Institution of Engineering and Technology (IET); i Paul Allen, director de desenvolupament del Centre for Alternative Technology (CAT) de la Gran Bretanya.

Podeu llegir el Zero Carbon Britain 2030 al lloc web <http://www.zcb2030.org/>

AGENDA

LA QUARTA REVOLUCIÓ

El film *The 4th Revolution - Energy Autonomy* està sent traduït al castellà. No se sap encara la data de l'estrena, de manera que caldrà estar atents a la novetat. Aquest documental descriu la possibilitat de fer el canvi a 100% renovables en els propers 30 anys per mitjà d'explicar les històries dels seus protagonistes: un destacat activista ambiental, guardonat pel Nobel, empresaris innovadors i polítics.

XXI CONFERÈNCIA ANUAL BIONEERS

Aquestes conferències constitueixen un nucli de solucions pràctiques per a restaurar la Terra i les persones. Anuncien una era d'interdependència basada en els principis naturals de diversitat, parentiu, comunitat, cooperació i reciprocitat. Et convidem a formar part d'aquesta fèrtil xarxa.

Marin Center - San Rafael (Califòrnia, EUA) - Del 15 al 17 d'octubre de 2010 - www.bioneers.org

7è DIÀLEG ORIENT - OCCIDENT

Casa Àsia us convida a la 7ª edició dels diàlegs Orient - Occident. Aquest cop el títol de les jornades és 'Igualtat de gènere i desenvolupament', amb aquests continguts: Cap a una agenda global per a la igualtat de gènere - Violència de gènere i salut - Participació política i desenvolupament econòmic - Educació i cultura per al desenvolupament. El 26 d'octubre al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, i el dia 27 a l'Auditori Tagore de Casa Àsia. Entrada lliure prèvia inscripció. www.casaasia.es

CONGRÉS D'AMOR UNIVERSAL

L'Associació Amor Universal, de Lleida, organitza per als dies 9 i 10 d'octubre de 2010 aquest esdeveniment amb la pretensió que sigui un congrés multidisciplinari, dinàmic i interactiu, l'eix central del qual sigui l'expressió de l'AMOR manifestant-se en totes les facetes de la vida. El dissabte 9, a les deu del vespre, hi haurà el concert gratuït *Gran festa per la Mare Terra* a la Seu Vella. Informa't de tot plegat a la pàgina web del Congrés: www.amoruniversal.es

ADAMA DEMANA EL TEU SUPORT

ADAMA ha estat escollida finalista en el Premi del Voluntariat 2010 pel seu voluntariat social de teràpies naturals. El projecte seleccionat ha estat: 'Teràpies naturals per a la inclusió social de sectors desfavorits de la societat'. I fan una crida: "Ara tenim l'oportunitat de ser els guanyadors de la modalitat de votació popular si aconseguim entre tots el màxim de votacions al nostre projecte entre el 20 de setembre i el 20 d'octubre a la web <http://premis.voluntariat.org/>" Informa't més sobre ADAMA i la seva tasca social a www.adama.org.es

COSES DEL PLANETA TERRA

CARTA PER LA COMPASSIÓ

Karen Armstrong, antiga monja catòlica britànica, considerada com un dels cervells més provocatius i originals sobre el paper que té la religió en el món modern, i autora de més de 20 llibres, va llançar aquesta iniciativa fa gairebé un any, després d'haver rebut el prestigiós premi TED. Aquest guardó s'atorga anualment a tres persones excepcionals, cadascuna de les quals rep 100.000 dòlars i, el que és més important, la concessió d'un 'desig per a canviar el món'.

En el cas de Karen Armstrong, el seu desig ha cristal·litzat en la Carta per la Compassió. Aquestes van ser les seves paraules en rebre el guardó: "Voldria que m'ajudéssiu a crear, llançar i estendre una Carta per la Compassió, elaborada per un grup de pensadors prominents de les tres grans tradicions abrahàmiques (judaisme, cristianisme i islam) basada en els principis fonamentals

de la justícia universal i el respecte." Gent de molts països del món ha contribuït, per Internet, a idear aquesta carta. En aquests moments **més de 55.000 persones i organitzacions s'hi ha adherit** i s'han dedicat a difondre'n i promoure'n els valors. Entre aquestes persones destaquen líders religiosos com el Dalai Lama o Desmond Tutu; també Deepak Chopra, Isabel Allende i Peter Gabriel, institucions com Brahma Kumaris, el Centre Franciscà per la Pau o el Parlament de les Religions.

Podem donar suport a la Carta per la Compassió per mitjà d'afegir el nostre nom a <http://es.charterforcompassion.org/> En aquest enllaç també podem trobar informació detallada d'aquesta iniciativa, com ara 'actes concrets de compassió' i esdeveniments que s'han realitzat a tot el món.

Maria Teresa Palomas

TEXT DE LA CARTA

El principi de la compassió es troba en el cor de totes les tradicions religioses, ètiques i espirituals i ens crida a tractar sempre els altres com volem ser tractats nosaltres mateixos. La compassió ens empeny a treballar incansablement per alleujar el sofriment dels nostres semblants, per fer-nos baixar del nostre propi ego com a valor absolut i posar-hi allí l'altre, per honorar la santedat inviolable de cada ésser humà, tractant tothom –sense excepció– amb total justícia, equitat i respecte.

Tant a la vida pública com a la privada és també necessari d'abstenir-se, amb fets i amb intencions, d'infligir dolor; d'actuar o parlar intencionadament de forma violenta –per menyspreu, xovinisme, o per compte propi– per empobrir, explotar o negar drets bàsics de qualsevol persona, i per incitar a l'odi denigrant els altres, encara que siguin els nostres enemics. Tot això és una negació de la nostra humanitat comuna. Reconeixem que no hem pogut viure amb compassió i que n'hi ha que fins i tot han agreujat la misèria humana en nom de la mateixa religió.

Per tant, supliquem a tots els homes i a totes les dones que en el centre de la moral i de la religió restaurin la compassió; que retornin a l'antic principi que diu que qualsevol interpretació de l'Escriptura que engendra violència, odi o menyspreu és il·legítim; que assegurin que als joves se'ls dona exacta i respectuosa informació sobre altres tradicions, religions i cultures; que fomentin una valoració positiva de la diversitat cultural i religiosa; que cultivin l'empatia amb el sofriment que pateixen tots els éssers humans, fins i tot els qui considerem enemics.

Urgentment necessitem fer de la compassió una força clara, lluminosa i dinàmica en el nostre món polaritzat. Arrelada en la decisió fonamental d'anar més enllà de l'egoisme, la compassió pot trencar fronteres polítiques, dogmàtiques, ideològiques i religioses. Nascuda de la nostra profunda interdependència, la compassió és essencial per a les relacions humanes i per a una humanitat completa; és el camí cap a una nova visió i és indispensable per a la creació d'una economia justa i una comunitat mundial que visqui en pau.

bebidas
vegetales
ecológicas
alternativa **VEGETAL**
a la leche

100%
vegetales

0%
lactosa

0%
colesterol

bajas en grasa

están riquísimas...

¡pruébalas!

bebida de **soja**

bebida de **soja** con chocolate

bebidas de **soja** con canela

bebida de **soja** con cereales

bebida de **arroz**

bebida de **avena**

bebida de **espelta** primitiva o escanda

SoriaNatural[®] La Sacea Nº 1
Garray - Soria - España
www.sorianatural.es

DE VENTA EN HERBOLARIOS, ECOTIENDAS Y SUPERMERCADOS ESPECIALIZADOS

Compte Infantil

+18.000

arbres plantats en
el Bosc Triodos

Vetllar pel planeta
és vetllar pel seu futur!

Per a que els més menuts comencin a estalviar contribuint a un futur més sostenible, amb l'ajuda dels seus pares o tutors.

Amb una interessant rendibilitat i un arbre en nom seu al Bosc Triodos

Triodos Bank, el referent europeu en banca ètica i sostenible.

Visít'ns a
Av. Diagonal 418
08037 Barcelona

www.triodos.es | 902 360 940

Triodos Bank

Un banc on compta alguna cosa més que els diners

*Triodos Bank NV S.E. plantarà un arbre en nom seu al bosc Triodos per impositcions superiors a 100€.

Triodos Bank NV S.E. opera sota supervisió del Banc d'Espanya en matèria de liquiditat i transparència i del Banc Central del Paísos Baixos. Inscrit com a sucursal en el registre del Banc d'Espanya amb el núm. 1491.